

Udskrift af dombogen

Adv. DP 0108-73111-00009-12

DOM

afsagt den 4. december 2025 i sag

SS 2-2531/2025
Anklagemyndigheden
mod
Tiltalte
CPR nr. (Født 1985)

Sagens baggrund og parternes påstande

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskriftet er modtaget den 7. februar 2025.

Tiltalte er tiltalt for

manddrab efter straffelovens § 237,
ved den 17. november 2012 ca. kl. 04.42 på diskotek Bakken, Flæsketorvet 19,
København V, at have dræbt Forurettede, idet han tildelte Forurettede knivstik i
lænden og venstre underarm samt et knivstik i brystet, der gik ind i hjertet.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at der hos tiltalte i
medfør af straffelovens § 75, stk. 2, konfiskeres en foldekniv (koster 609).

Tiltalte har nedlagt påstand om frifindelse i det ikke erkendte omfang, subsi-
diært om rettens mildeste dom.

Tiltalte har ikke protesteret mod konfiskationspåstanden.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af tiltalte og vidnerne Vidne 1, Vidne 2, Vidne 3, Vidne 4, Vidne 5, Vidne 6, Vidne 7, vicesat-sobducent Vidne 8, Vidne 9 og Vidne 10.

Vidne 11's forklaring fra grundlovsforhør den 24. november 2012 er dokumenteret.

Tiltalte har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Tiltalte bekræftede, at det er ham, anklageren udpegede på videooptagelserne, og at det er ham, der løb væk fra stedet sidst i videosammendraget. På spørgsmål om, hvorfor han løb væk, forklarede tiltalte, at havde drukket noget den aften, og at han kan huske, at de var oppe at slås. Mere kan han ikke huske, fordi der var mange blackouts. Der er gået næsten ti år, og efter det, han er blevet udsat for dernede, er det svært at huske tilbage. Han kan dog genlunde, efter at have set billederne på skærmen, genkende, at det er ham. På spørgsmål om, hvorfor de var oppe at slås, forklarede tiltalte, at han husker, at tumulten begyndte, da han kom ud fra toilettet, men han kan ikke huske helheden. Han husker ikke, at han trak en kniv. Han kan huske, at de var oppe og skubbe til hinanden, men han husker ikke "alt det". Han husker ikke, at han har stukket med kniv.

Forevist Fotomappe vedr. gerningsstedsundersøgelse fra Kriminalteknisk Sektion, bilag B-1-3-1, ekstraktens side 170 - 182, forklarede tiltalte, at han ikke husker, hvor og om det var på gangen, at de skubbede til hinanden. Det eneste, han husker, er fra tidspunktet, hvor han genkender sig selv på skærmen. Han husker ikke i hvilken retning, eller hvor han løb hen, da han løb fra stedet. Han tror, at han endte det sted, hvor de var taget afsted fra den aften inden byturen. Han mener, at han var sammen med Vidne 3 og nogle kammerater, og at de havde været hjemme hos tiltaltes kammerat Vidne 1. Han ved ikke, om Vidne 1 boede på Adresse. Tiltalte tog derhen, fordi han havde været hjemme hos Vidne 1 inden byturen, og at han havde sagt, at han ville tage tilbage til ham efter. Han husker ikke, om Vidne 1 betalte hans taxatur hjem.

Tiltalte havde ikke haft og sad ikke med en kniv fremme hjemme hos Vidne 1. Han tror ikke, at han tog en kniv med i byen. På spørgsmålet om, hvorvidt han husker, om han på noget tidspunkt i byen havde en kniv i sine hænder, forklarede tiltalte, at han husker, at de begyndte at drikke en flaske hjemme hos Vidne 1, før de tog i byen, men han husker ikke at have haft en kniv i hånden.

Forevist Fotomappe vedr. undersøgelse af effekter - papir og kniv - fra Adresse, bilag B-2-2-4, ekstraktens side 234 - 236, forklarede tiltalte, at han har set kniven tidligere. Han så den første gang, da sagen forsøgte afsluttet som en tilståelsessag - han husker ikke kniven fra grundlovsforhøret. Han husker ikke, om han har set kniven tidligere. Han husker ikke, om han vaskede en kniv, da han kom hjem til Vidne 1.

Det er korrekt, at han udrejste af Danmark via Hovedbanegården, men han husker ikke datoen. Han genkender sig selv fra de fotos, anklageren har vist

fra Hovedbanegården, og det kan godt passe, at de er fra den dag, han rejste. Han udrejste nok fordi, der skete noget den aften. Om det, der var sket den aften, tænkte han, at det var noget, der var rædselsfuldt. Efter han kom hjem til Vidne 1, så de på nyhederne, at det var alvorligt. Han hørte, at der var sket noget, der hvor han havde befundet sig. Han vidste ikke helt, at han havde været involveret i det, der var sket, fordi han stadig var påvirket. Han fandt ikke ud af med 100 % sikkerhed, at det var noget, han havde været involveret i. Det var sket det sted, han havde været, og han huskede det nogenlunde, men han havde haft "blackouts", og det var derfor ikke alt, han huskede. Han prøvede at huske tilbage. Han kunne huske, at de var oppe at slås, men han huskede ikke, at det var på det niveau, som medierne beskrev.

Adspurgt om han kunne huske, at han havde gjort noget med en kniv, forklarede tiltalte, at han prøvede og fortsat prøver at huske det. Da han rejste ud af Danmark, kunne han ikke huske noget med en kniv. Han kunne ved udrej-sen godt huske, at han og Forurettede havde været oppe at slås. Det var ikke årsagen til, at han rejste til Somaliland.

Adspurgt om årsagen til hans udrejse til Somaliland forklarede tiltalte, at han ikke kunne tro, at Forurettede var afgået ved døden på den måde, som det blev beskrevet i medierne. Han udrejste nok, fordi han var bange for det, der var sket, og det han hørte fra medierne. Han vidste ikke, om det var ham, når medierne omtalte en person. Han overvejede ikke at ringe til nogen og fortælle, at han havde skubbet til Forurettede, da han ikke troede 100 %, at det var ham, der havde gjort det, medierne beskrev. Han ved ikke i dag, hvad der fik ham til at rejse, men han prøver at huske tilbage på, hvad der skete den aften.

Tiltalte husker ikke, at han på noget tidspunkt har indrømmet over for nogen, at han har stukket Forurettede med en kniv. Han har svært ved at huske tilbage, da han var beruset, og der var blackouts.

Anklageren dokumenterede fra dele af retsbogsudskrift fra dommervagten den 29. august 2024, bilag R-4-2, ekstraktens side 2177 samt side 2179 -2181, hvoraf det fremgår bl.a.:

"...
Anholdte erkendte sig skyldig.

Anholdte forklarede, at han var på diskotek Bakken i Købbyen natten til den 17. november 2012. Han kendte ikke personen Forurettede. Det var anholdte, der stak Forurettede med en kniv. Han var ikke sig selv, og han havde fået for meget at drikke. Han ved ikke hvor på kroppen, han stak Forurettede, og han husker ikke hvor mange gange, han stak ham, eller hvor-for han stak ham.

Anholdte stak af, fordi der skete noget. Han forlod diskoteket, fordi han var meget fuld og ville hjem. Det havde på det tidspunkt ikke noget at gøre med, at han havde stukket Forurettede med en kniv. Han fandt næste morgen ud af, at Forurettede var død, da han så det i fjernsynet. Kniven, som han havde

stukket ham med, tog han med sig fra diskoteket. Han kiggede i sine lommer om morgenen, og han så, at han havde kniven på sig. Han vaskede ikke kniven.

Forevist bilag B-2-2-4, USB-stik, side 207, fotomappe, foto af en kniv, der blev fundet i en avis på Adresse, hvor Vidne 1 var registreret med bopæl, forklarede anholdte, at han tog hjem til Vidne 1 på den adresse den pågældende nat efter det hændte.

Forevist samme bilag, USB-stik, side 211, forklarede anholdte, at det var den kniv, som han brugte til at stikke Forurettede med. Han havde ikke vasket kniven efterfølgende. Han ved ikke, om Vidne 1 havde vasket kniven.

Da han fandt ud af, at Forurettede var død, rejste han ud af landet, fordi det var noget forfærdeligt, der var sket. Han var på dette tidspunkt ikke helt klar over, at det var ham, der havde forårsaget Forurettedes død. Han havde haft blackout, fordi han havde drukket for meget, og næste morgen havde han svært ved at huske, hvad der var sket, men det begyndte langsomt at gå op for ham. Han troede, at han havde gjort noget, men han vidste det ikke, og derfor rejste han ud af landet. Han rejste til Somaliland, fordi han ikke vidste, hvad han skulle gøre. Han troede, at det ville være nemmere, men det var det ikke. Han rejste til Somaliland, fordi der ikke var krig. Hans far var fra Somaliland, men han er død. Han rejste dertil, fordi hans far var derfra. Han rejste fra Danmark til Stockholm og derfra via Etiopien til Berbara i Somaliland. Han boede først på et hotel i Somaliland. Hvor-efter han boede et lille sted hos hans fars kusine, hvor hans far plejede at bo. Han levede frit i næsten to år i Somaliland, hvorefter han blev anholdt.

...

Adspurgt af forsvareren, forklarede anholdte, at selv om han var påvirket af alkohol, var han, i det øjeblik han stak med kniven, klar over, at der var en sandsynlighed for, at knivstikket kunne medføre døden.

...

Dikteret. Vedstået.

..."

Tiltalte forklarede, at han efter, han var i dommervagten, er påbegyndt medicinering med Sertralin for sin PTSD. Han prøver at glemme de hændelser, han har været igennem, hvilket er årsagen til, at han får medicin. Det er derfor svært for ham at huske tilbage, men han prøver. Under grundlovsforhøret huskede han episoden bedre, end han gør i dag, men nogle gange går hukommelsen frem og tilbage, og det er som om, at han får billeder af blackouts. Det er medicinen, der svækker hans hukommelse. Han havde forud for grundlovsforhøret ikke gennemgået lægetjekket. Det, han forklarede til grundlovsforhøret, er selvfølgelig sandheden, når det er sagt i retten. Det er ikke sandheden, at han, i det øjeblik han stak med kniven, var klar over, at der var en sandsynlighed for, at knivstikket kunne medføre døden. Det var ikke hans hensigt at dræbe Forurettede.

Man kan ikke vide, at man har hensigt til at dræbe en person, når man er i en situation, hvor man er beruset og er i en slåskamp.

Tiltalte forklarede hertil, at det er 13 år siden, og at han var beruset og på diskotek, og at det er en lille smule svært at huske tilbage, ligesom anklageren ville have svært ved at huske, hvad han fik til morgenmad for 13 år siden. Han kan ikke huske i dag, at han stak en anden person i hjertet med en kniv.

Det er korrekt, at han under grundlovsforhøret anerkendte det, og at der havde været en slåskamp.

Tiltalte forklarede vedrørende tilståelsessagen, at han af sin tidligere advokat fik at vide, at han skulle tilstå, sådan at han kunne få tre års rabat. Men man skal ikke tilstå noget, man ikke kan huske. Han tilstod derfor i grundlovsforhøret, at de var oppe at slås, og at der skete noget. Men han tilstod ikke at have haft til hensigt, at Forurettede skulle dø.

Forsvareren dokumenterede tiltaltes forklaring afgivet til retsbogen den 12. december 2024, bilag R-4-5, ekstraktens side 2187, hvoraf fremgår bl.a.:

"...
Sigtede forklarede, forevist video fra Bakken, at han kan genkende sig selv på vide-on. Han kom fra toilettet, hvor han var stødt ind i forurettede. De havde skubbet til hinanden og var kommet op at slås. Han var meget beruset og kan ikke huske hele episoden. Han trak en kniv og stak forurettede. Han kan ikke erkende, at han accepterede risikoen for, at forurettede kunne afgang ved døden. Det kan man ikke, når man ikke vidste, at det kunne ske.
..."

Adspurgt af forsvareren bekræftede tiltalte, at det er korrekt gengivet. Han kan godt se, at han tidligere har forklaret, at det var ham, der stak med kni-ven. Han husker ikke i dag, hvad han tænkte på det tidspunkt. Han har ikke på noget tidspunkt helt kunne huske, hvor han ramte med kniven. Han husker ikke, at han bevidst skulle have gået efter hjertet, fordi det var som om, han havde blackouts.

Han har ikke på noget tidspunkt været klar over, hvor han havde ramt ham. Det er korrekt, at han rejste til Somaliland på grund af episoden. Han var ikke helt klar over, at det var ham, der havde gjort det, Forurettede havde været ud-sat for, selvom episoden fandt sted, hvor de havde været. Han husker heller ikke helt i dag, om han havde en kniv med i byen, fordi de begyndte at drikke tidligt. Det er svært at huske tilbage, men han prøver hver dag. Han har været medicineret i et år. Han er nu i nedtrapning, så han kun får 50 milligram og ikke længere 100 milligram.
..."

Vidne 1 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...
Vidnet forklarede, at han forsat bor på Frederiksberg på Adresse. Der boede han også for 13 år siden. Han kendte tiltalte fra deres fælles skole. De kendte ikke hinanden fra andre steder. Tiltalte boede ikke hos vidnet. Tiltalte har overnattet hos vidnet et par gange. Tiltalte overnattede der i hvert fald, før han rejste afsted.

Det siger ham ikke noget, at tiltalte, Vidne 2, Vidne 3 og Vidne 11 fredag den 16. november 2012 skulle have været til fest hos vidnet og derefter tog i byen. Vidnet husker, at han blev afhørt af politiet. Politiet kom og hentede ham på arbejde. Dagen før var en fredag. Sent om aftenen ringede tiltalte til ham og sagde, at han var i en taxa, at han ikke havde penge til at betale, og at vidnet skulle betale for ham. Han ville få pengene igen senere. Vidnet gik ned og betalte taxaen for tiltalte. Tiltalte havde været i byen, og han var meget stiv. Vidnet fik tiltalte med op i lejligheden, og tiltalte overnattede der den aften. Vidnet skulle arbejde i weekenden på skolen, og han forlod derfor lejligheden. Om mandagen ringede tiltalte og sagde, at han rejste. Vidnet husker ikke, om tiltalte sagde, hvor han skulle rejse hen. Vidnet fandt senere ud af, at tiltalte tog til Somaliland. Tiltalte sagde ikke, hvorfor han skulle rejse. Da tiltalte kom hjem til vidnet om natten med taxaen, sagde han heller ikke noget om, hvad der var sket. Det var meget sent, og vidnet lå og sov. Tiltalte havde ringet mange gange, og han havde ikke nogen penge. Tiltalte havde ikke tidligere den dag været hos vidnet, men de havde måske været sammen en uge før eller noget.

Forevist Fotomappe - undersøgelse af diverse effekter sikret i forbindelse med ransagning af adresserne Adresse mm., foto 1 og 5, bilag B-2-2-4 (ekstraktens side 230 og 234), forklarede vidnet, at han ikke kender til avis-papiret, men at det er hans kniv, som tiltalte havde lånt af ham. Vidnet tror, at tiltalte havde lånt den – han havde i hvert fald taget den.

Foreholdt, at politiet fandt kniven hjemme hos vidnet pakket ind i avis-papir, forklarede vidnet, at han er i tvivl om, han vidste, at den lå hjemme hos ham. Han har spurgt politiet, hvor de fandt den.

Adspurgt af retsformanden meddelte anklageren, at der ikke er eller vil blive rejst sigtelse mod vidnet i anledning af vidnets relation til kniven.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at tiltalte var fuld, og at vidnet ikke kunne tale normalt med ham. Tiltalte var meget fuld.

..."

Vidne 11 har til retsbogen i grundlovsforhør den 24. november 2012 afgivet følgende forklaring:

"...

Anholdte forklarede, at han var på Bakken den 17. november 2012 sammen med Vidne 3, Vidne 2, Tiltalte og Person 1. Forinden var de på Frederiksberg hos Vidne 1 på Adresse. I denne lejlighed varmede de op til at gå i byen. Anholdte var lidt fuld på dette tidspunkt. Der blev trukket en kniv op og der blev set på den. Den første, der holdt kniven, var Tiltalte. Anholdte holdt også og så på kniven. Vidne 2, der sad ved siden af anholdte., holdt også kniven. Anholdte ved ikke specielt meget om knive. Han ved ikke, hvis kniv det var. Det må have været Tiltaltes, idet han fik kniven sidst. Anholdte har ikke set, om Tiltalte

puttede kniven i lommen. Der var ikke tale om nogen specielt stor kniv. Det var en foldekniv. Knivbladet buede lidt.

Forevist billeder af kniven i bilag M1-3-1 forklarede anholdte, at det kan have været den kniv, men han er i tvivl. Han mener, at skæftet var brunt. De skulle i byen. Efter at de havde været på Louise, tog de på Bakken. De er begyndt at komme på Bakken. Anholdte var fuld. På et tidspunkt stod han i området bag baren og slappede af sammen med Vidne 2. De talte sammen. Der var nogen, der kom op at skændes. Anholdte så i et splitsekund nu afdøde, Forurettede råbe. Der var et slagsmål. Omkring 20-30 minutter efter blev anholdte opmærksom på, at der have været et knivstik. Forurettede var med i slagsmålet. Han ved ikke, hvem der i øvrigt var med i slagsmålet. Anholdte var forvirret. Anholdte stod en meter fra slagsmålet. Han ved ikke, om Tiltalte eller Vidne 3 var med i slagsmålet. Han ved, at Vidne 3 på et tidspunkt havde haft fat i kraven på Forurettede. Anholdte så ikke dette. Dette fik han at vide 2-3 dage senere. Forurettede skulle have sagt, at det ikke var ham, hvorefter Vidne 3 skulle have givet slip på hans krave. Anholdte så ikke Forurettede forlade området bag varen. Anholdte gik derfra sammen med Vidne 2. De stod i hvert fald sammen og så på Forurettede udenfor. Anholdte, Vidne 2 og Vidne 3 tog hjem sammen. Tiltalte og Person 1 var væk. Anholdte har mødt Tiltalte gennem Vidne 3. Anholdte har talt med Vidne 3 og Vidne 2 om episoden efterfølgende.

Forespurgt, hvorfor anholdte ikke har rettet henvendelse til politiet, forklarede anholdte, at dette skyldtes, at han ikke har så meget at sige. Anholdte ved ikke, hvor Tiltalte i dag befinder sig. Foreholdt fra bilag k, at Vidne 2 ringede til Person 2 i går, forklarede anholdte, at Vidne 2 må kende til noget vedrørende Tiltalte. Anklageren afpillede overvågningsvideo fra Bakken. Anholdte genkender sig selv, Tiltalte, Vidne 2 og Vidne 3.

Kl. 04.42 ses Tiltalte, der kommer ud fra området bag baren, hvor der var slagsmål. Anholdte genkender sig selv på tøjet. Han kom et stykke tid efter de andre.

Kl. 04.43 ses Tiltalte forlade stedet.

Kl. 04.45 ses Tiltalte løbende fra Bakken mod Halmtorvet.

Kl. 04.45 ses Tiltalte sætte sig ind i en Dan-taxa.

Anklageren dokumenterede fra bilag E8, E12, E16, E33, E49, E51, C2-2, M2-3-1 og E39-1.

Anholdte forklarede, at han ikke husker, om han den pågældende dag så Vidne 3 lave en spliff.

Anholdte forklarede om sine personlige forhold, at han går på skole VUC enkeltfag. Til januar skal han starte på HF. Han bor sammen med sin søster og

dennes kæreste. Han bor dog p.t. hos en bror på Amager, idet søsteren og dennes kæreste har problemer.

..."

Vidne 2 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at han kendte tiltalte fra skolen. De var i byen sammen en enkelt aften. Det var den 16. november 2012, hvor de var på Bakken. De var hjemme, de drak, og de tog i byen – det var bare det. De var hjemme hos en anden kammerat på Frederiksberg. Han husker ikke, om det var hos Vidne 1. Det kan godt passe, at det var på Adresse. Der blev drukket, og de tog i byen. Han husker ikke, om der var nogle våben fremme. Han husker ikke no-get fra dengang. Han ved ikke, hvad han har sagt. Det kan være, at de brugte en kniv til at skære khat med. Han husker ikke, om der var en, der hev en kniv frem og viste den. Der blev drukket alkohol, og de var rimeligt beruse-de. Han husker ikke rigtig aftenen, men han husker, at politiet viste ham en video fra overvågningen efterfølgende. Som han husker det, tog de i byen, drak og hang ud. Han tror, at han gik over til en, der lå på en bære, som han troede, var hans kammerat. Det var det ikke, og så tog han hjem. Der kom en ambulance og alt muligt. Han så ikke noget vold op til, at der kom en am-bulance. Det er han 100 % sikker på. Han lagde ikke mærke til, hvad tiltalte lavede på diskoteket. Det var også det, han sagde til dem. De var meget tæt på hinanden på baren, og så skete der noget. Det var ikke noget, han lagde mærke til. Han stod sandsynligvis selv og rullede en joint på et hjørne. Han så ikke, at tiltalte løb fra stedet. Han husker, at der var en videoptagelse, hvor tiltalte gik, og hvor vidnet tog fat i kraven på tiltalte, men det var nok bare sådan noget ”fulde-noget”, som ”hvor skal du hen-agtigt”. Han lagde ikke mærke til, at der var sket noget, forud for at han tog fat i tiltaltes krave.

Vidnet tog tilbage til ham, de havde festet hos før byturen. Han havde ikke andre steder at tage hen. Tiltalte var også i lejligheden. Han husker ikke, om der var andre – det var der muligvis. Han husker ikke, om han fortalte noget til tiltalte. De talte nok sammen, men han husker ikke i dag, hvad der blev talt om. Det står vel i rapporten, hvad han sagde dengang. Dengang pressede politiet meget efter noget, så han sagde måske noget, som ikke var meningen skulle have været sagt. I dagene efter sov han og tog ud. Der var vist nogen, der blev anholdt. Vidnet blev vist anholdt lidt sent. Den sidste gang, han så tiltalte, var sandsynligvis den aften. De har heller ikke talt sammen siden. Vidnet fik at vide af politiet, at de alle var sigtede for situationen, der skete derinde.

Foreholdt retsbogen til grundlovsforhør den 24. november 2012, bilag R-4-1, ekstraktens side 2175, hvoraf fremgår, at "*Anholdte fortalte Tiltalte, at der var en, der var blevet stukket ned uden for Bakken. Tiltalte reagerede ikke specielt på dette.*", forklarede vidnet, at det husker han ikke at have sagt, men han husker, at politiet spurgte ind til den situation, altså om han havde

talt med tiltalte. Han har muligvis nævnt, at der var en, der var blevet stukket ned, og at han muligvis var død. Men igen, hvis man har været rimeligt beru-set om aftenen, eller han har sagt det på en anden måde, det husker han ikke.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at han overnattede i lejligheden. Han husker ikke, om han havde nogen kommunikation med tiltalte dagen efter.

Foreholdt afhøringsrapport af 26. november 2012, bilag M-4-5-4, ekstraktens side 1899, 2. afsnit, hvoraf fremgår, at "*Ca. ved 16 tiden forlod afhørte lejligheden. Da lå Person 2, Vidne 1 og Tiltalte fortsat og halvsov i stuen. Afhørte sagde da til Tiltalte, at personen der var blevet stukket, var død. Tiltalte svarede da "Nej", på en overrasket måde. Afhørte kunne ikke tyde Tiltalte, ud fra den måde han svarede på. Han lød overrasket, men afhørte vidste ikke om dette var fordi han synes det var synd for personen, eller om det var fordi han tænkte at det ikke var det der skulle ske. Afhørte forklarede, at han mente det var sådan man kunne have tænkt det, hvis man havde noget med det at gøre. ", forklarede vidnet, at det siger ham mere end det andet med, at tiltalte ikke reagerede.
..."*

Vidne 3 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at han på daværende tidspunkt kendte tiltalte perifert. De havde nok kendt til hinanden i et par måneder. Den 16. og 17. november 2012 var vidnet med på Bakken sammen med de andre. Han var med den pågældende aften. Forud herfor husker han ikke, hvor de var, men han har set billeder af, at de var på Jolene. Forud herfor var de på vej derud, og inden da var de hjemme hos en privat i en lejlighed. Det kunne godt være hos en, der hed Vidne 1. Han tænker, at de i lejligheden drak. Der lå en kniv på sofabordet. Det blev præsenteret af en person i lejligheden, at det var tiltaltes kniv. Han husker ikke, hvem der præsenterede det. Han har ikke set en kniv komme ud af lejligheden. Han ved ikke, om kniven kom med i byen.

Han husker ikke så meget fra Bakken. Han husker mere efterspillet fra Bakken. Han husker, at diskoteket lukkede, og at der var en masse blå blink. Han husker ikke så meget fra selve aftenen. Han husker fest og musik op til, at diskoteket lukkede. Han husker ikke, at der skulle have været slagsmål. Han så ikke tiltalte forlade stedet. De ledte efterfølgende efter tiltalte. Det havde ikke givet mening at lede efter ham, hvis de havde set ham gå.

Samtidigt med de blå blink lagde han mærke til og husker ret kraftigt, at der lå en ung fyr ude foran diskoteket i det, han troede, han var iført en rød skjorte. Vidnet fik efterfølgende at vide, at skjorten ikke havde været rød fra starten. Manden, der lå der, var ikke en, vidnet havde talt med i løbet af aftenen. Han har med alt sandsynlighed set ham i løbet af aftenen, da der var 400

mennesker på et lille sted, så alle har formentlig set alle den aften. Han har beskrevet, at han havde fat i kraven på en, der stødte ind i ham. Han ved ikke, hvem det var.

Efter vidnet forlod diskoteket ringede han samme aften op til tiltalte, og de talte i telefon sammen. Han spurgte, hvor tiltalte var, da de undrede sig over, at han var væk. Tiltalte beskrev, at han var på vej til Christiania. Kort efter fik vidnet et opkald fra tiltalte, hvor tiltalte sagde, at han tog hjem og sov i stedet for. Tiltalte sagde ikke noget om, hvorfor han var gået fra Bakken. Det tror vidnet heller ikke, at de skænkede en tanke lige der, da der var så meget kaos på Bakken. De var bare pisse ærgerlige over, at det lukkede, og der var ikke rigtig nogen, der på det tidspunkt var klar over, hvad der var sket.

Vidnet har ikke talt med eller set tiltalte efter opkaldet. Vidnet fandt ikke ud af fra tiltalte, hvorfor han forlod Danmark.

På spørgsmål fra retsformanden forklarede vidnet, at han ikke så noget tu-mult. Han havde selv fat i kraven på en fyr, der bumpede ind i vidnet, men fyren sagde pænt undskyld, og så var det overstået.

På ny adspurgt af anklageren forklarede vidnet, at han ikke ved, om det var ham, som vidnet havde fat i kraven på, der senere blev stukket ned.
..."

Vidne 4 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at han kendte Forurettede fra Kollegie, hvor de begge boede. De var meget tætte venner, og de stiftede en forening sammen. De sås dagligt. På daværende tidspunkt havde de planlagt sammen med en anden ven ved navn Person 3 at holde fælles fødselsdag et par uger senere. Han havde kendt Forurettede i ca. to år. Forurettede var født i Danmark, og han var halvt ghanesisk og halvt dansk. Hans mor, Person 4, boede i Valby, og han havde en plejefamilie i By. Forurettede læste jura, og han arbejdede på en guld-medalje-afhandling. Han havde muligvis et eller flere jobs. Det talte de ikke om. Forurettede havde gang i så meget. Forurettede havde ikke en kæreste på gerningstidspunktet, men det havde han haft, da de mødtes.

Om aftenen og natten den 16. – 17. november 2012 var vidnet og Forurettede i byen sammen. Den pågældende aften begyndte på vidnets værelse på kollegiet. De tog i byen og havnede på diskotek Bakken. De havde ret sikkert været på diskoteket ved en tidligere lejlighed. Han husker det ikke i dag. Han husker ikke, på hvilket tidspunkt de ankom til Bakken eller transporten derhen. Der er gået lang tid, og vidnet var beruset den pågælden-

de aften. Forurettede var den aften sjov, festlig og venlig, som han plejede at være. Han var generelt virkelig sjov at være sammen med. Han var humoristisk, og han kunne indgå i alle mulige debatter. Han var meget al-sidig. Han kunne også bruge en hel aften på at tale med en enkelt person. Han var ikke en ballademager, og han var ikke provokerede. Når de to kon-kurrerede indbyrdes, var det altid for sjov, og Forurettede kunne godt finde ud af at navigere i det. Han husker ikke, at Forurettede har været i slagsmål. Det oplevede han heller ikke på Bakken. Han husker ikke, hvor de befandt sig på Bakken, eller hvem de talte med. Pludselig kom Forurettede hen til vidnet, og vidnet så, at hans t-shirt, der var lys i farven, var ved at ændre farve, og at Forurettede blødte fra maven. Derefter gik det hurtigt. De kom udenfor øjeblikkeligt, og vidnet lag-de Forurettede ned og trykkede ham på maven for at standse blødningen. Måske gjorde han det, mens han havde Forurettedes ben på sine skuldre, eller også bad han en anden om hjælp til at gøre det. Forurettede blødte så meget fra maven, at vidnet var nødt til at ta-ge sin t-shirt af og lægge yderligere kompression på maven for at standse blødningen. Han og Forurettede fik udvekslet et par ord. Vidnet husker ikke, om det skete før eller efter, at Forurettede mistede bevidstheden, og de gik i gang med hjerte-lungeredning, hvor Forurettede genvandt bevidstheden. Vidnet husker tydeligt, at Forurettede sagde ”det var ham, somalieren”. Han husker ikke, om det var umiddelbart efter, eller om det var efter hjerte-lungeredningen, hvor han kun-ne se, at den var helt gal, at han sagde til Forurettede ”Forurettede, du har ikke levet forgæves”. Det var det sidste, han sagde til Forurettede. Derefter kom ambulancen og tog over. Vidnet selv kom på psykiatrisk skadestue.

Forevist stilbillede fra sammendrag af optagelserne fra overvågningsvideoen fra diskotek Bakken, videoens tæller 07.42, Cam 2 kl. 04.41.11, udpegede vidnet sig selv på billedet. Han mindes ikke, at han tog sin t-shirt af inde på diskoteket, men det kan han godt kortvarigt have gjort.

Forsvareren oplyste, at der ikke var behov for at tale med tiltalte inden vidnet aftrådte.

..."

Vidne 5 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at han var leder af Danidas kontor i Somaliland fra 2014 – 2017, hvor de havde et bistandsprogram. Det var i den forbindelse, at han havde kontakt med tiltalte. Danida hører under Udenrigsministeriet, og vid-nets chefer sad på den danske ambassade i Nairobi. Det er af betydning i den-ne sag, da det ikke stod i hans jobbeskrivelse, at han skulle være involveret i konsulære sager. Det var på grund af nærheden - han var fuld tid i Hargeisa i Somaliland. Ambassadøren, Person 5, befandt sig i Nairobi. Siden til-

trådte Vidne 10 som ambassadør. Det var Person 5, der sagde til vidnet, at det ikke var en almindelig løsning, men at det var en løsning, der gjorde, at de kunne have en tæt kontakt til tiltalte.

Vidnets kontakt med tiltalte blev etableret ved, at han af Person 5 blev bedt om at besøge tiltalte. Vidnet læste op på sagen. Vidnet havde ikke forud for dette kendskab til fængselsvæsnet i Somaliland. Han havde været lidt in-volveret i andre landes retssystemer og fængsler. Han vidste, at Danmark havde støttet fængselsvæsnet i Somalia, men ellers havde vidnet ikke noget kendskab til det.

Vidnet besøgte tiltalte hen over en periode på ca. to år, og der er nok tale om mellem syv og ti besøg. Vidnets besøg foregik mest alene med tiltalte, men fængselsinspektøren deltog også en gang imellem, og under et af vidnets sidste besøg deltog der endvidere syv ældre personer fra tiltaltes klan. Han mener ikke, at han har besøgt tiltalte sammen med Person 5.

De kunne tale på dansk, og det kunne andre til stede ikke forstå. Tiltalte talte en hel del om, hvordan han blev behandlet. Han fortalte, at det var tætpakke-de celler. Vidnet så aldrig tiltaltes celle, men på vej til mødelokalet passerede han andre celler, og det var, som man nok kan forvente i et fattigt land, meget basalt. Der var betongulv og nogle madrasser, men ikke nok til alle. Han går ud fra, at de sanitære forhold ikke var specielt gode, hvilket han indimellem kunne lugte. Han fik også fortalt og kunne se, at der var mange i fængslet. Tiltalte fortalte, at når han havde været syg, eller der var noget med tænderne, var det meget svært at få lægebehandling, men det har han jo kun fra tiltalte. Tiltalte beskrev meget. Vidnet tror, at han var en af de få personer, som tiltalte havde kontakt til i den periode. Det fortaber sig i tågen, om tiltalte var lagt i lænker, når han besøgte ham.

Herefter blev vidnet løbende foreholdt følgende uddrag af Rapport Fængselsbesøg Somaliland af 13. september 2024, bilag M-1-20-1, ekstraktens side 1671 - 1677:

"...

26. november 2016

Besøg i fængslet af lederen af Danida kontoret i Haregisa (v. Vidne 5)

"Har netop besøgt Tiltalte i fængslet.

Han ser ud til at være i god fysisk form, men var meget stille. Har nu fået et meget stort og mørkt bede mærke i panden, som jeg ikke tidligere har set." .

..."

Hertil forklarede vidnet, at der er tale om referater, som vidnet havde lavet. Tiltalte fortalte ikke noget om, at han var blevet udsat for noget fra fængselsbetjente eller andre fanger. De gange, han besøgte tiltalte, svingede det meget. Nogle gange, når vidnet besøgte tiltalte, var tiltalte optimistisk, nogle

gange var han dybt pessimistisk og havde det skidt, og nogle gange var han mere aggressiv. Det svingede for tiltalte følelsesmæssigt utrolig meget fra gang til gang.

"...

6. september 2016

Ambassadøren (v. Person 6) og lederen af Danida kontoret i Hargeisa (v. Vidne 5) besøgte som aftalt Tiltalte i fængsel i Hargeisa den 6. september 2016.

"Besøget foregik i fængselskommandantens kontor, men hele samtalen var på dansk og således åbenhjertig. Tiltalte så sund og rask ud, og dagen før, da en anden af ambassadens ansatte mødte ham i forbindelse en et UNODC monitoreringsbesøg i fængslet, var han i gang med at spille fodbold. Tiltalte beklagede sig dog over generelt for dårlige rekreativmuligheder. Det blev aftalt, at Vidne 5 bringer ham nogle bøger ved næste besøg."

8. august 2016

Besøg i fængslet af lederen af Danida kontoret i Hargeisa (v. Vidne 5)

"Tiltalte ser ud til at være ved godt helbred, og har taget på i vægt siden jeg sidst så ha. Han virkede rolig og sagde at han var holdt op med at tygge khat, sover godt og lader være med at lade sig bekymre" .

..."

Vidnet forklarede, at det godt kan passe, at der var en længere periode, hvor der ikke var besøg.

"...

26. januar 2015

Besøg i fængslet af lederen af Danida kontoret i Hargeisa (v. Vidne 5)

"tog direkte i fængslet efter jeg ankom til Hargeisa her til formiddag. Tiltalte har det helt klart ikke godt og bliver helt tydeligt generet af personalet og sikkert også af fangerne. Han ringede til mig i torsdags mens jeg var i nairobi og sagde at han efter mit sidste besøg om onsdagen havde fået fodlænker på, og i dag så jeg tydelige sår efter fodlænker som han, og han sidder stadig i en celle med 11 andre. Tiltalte har skrevet under på den danske version af brevet om at han vil tilbage til Danmark. Jeg kan sende det i morgen hvis i er interesseret. Min chauffør var med, og jeg vil hans underskrift på som vidne. Jeg ved godt det ikke er meget værd her i Somali-land, men det er for at indikere over for de danske myndigheder at han vil hjem nu, og han er nu totalt ligeglad med sin jord herude. Stadig tør han ikke skrive under på den somaliske version da han er bange for at personale og medfanger vil gøre li-vet endnu mere surt for ham når de får at vide at han vil hjem til Danmark, landet som started Mohamed tegningerne.

..."

Hertil forklarede vidnet, at han ikke i dag husker noget om sår, men når det står i hans referater, holder det stik. Han husker, at det svingede utroligt meget med tiltalte. Han skrev referaterne lige så snart, han var færdig med besøgene i fængslet.

”...

15. januar 2015

Telefonisk kontakt med lederen af Danida kontoret i Hargeisa (v. Vidne 5)

”Tiltalte har kontaktet mig flere gange over de sidste dage, og er gradvist blevet mere desperat over situationen og forholdene i fængslet. Han fortæller at han føler sig generet af de andre fanger, at der nu kommer mere sand i hans ris end tidligere, og at han ikke tør sove om natten. Han vil prøve at få en ene celle, hvilket han ikke mener er så vanskeligt.”,

5. januar 2015

Besøg i fængslet af lederen af Danida kontoret i Hargeisa (v. Vidne 5)

”Tiltalte har af personalet i fængslet fået vist brevet fra Rigsadvokaten, og han er ved at miste modet igen, idet en af hans medfanger har siddet inde på ubestemt tid i 23 år. Tiltalte har også tabt sig yderligere siden sidst, og klager over manglende søvn, så som han sagde: ’Jeg kan lige så godt få det overstået og returnere til Danmark’.

Han har dog fortsat behov for at tænke over hvordan han vil gribe næste skridt an. Inden han kan blive returneret skal han for en dommer her, og han hævder at han frygter for hvordan han bliver behandlet i fængslet fra han har været for en dom-mer og erklæret at han vil have sin sag ført i Danmark, og til han rent faktisk bliver sendt ud herfra. Dette er dog ikke noget han vil eller tør nævne over for myndighe-derne her.
...”

Hertil forklarede vidnet, at han tydeligt husker denne samtale, da den førte til samtaler med alle mulige andre. Der var samtaler med politiet i Danmark, jurister, ambassaden og ambassadøren, en NGO, der havde tilsyn med fanger-ne. Der var adskillige samtaler med justitsministeren i Somaliland og en af dennes fuldmægtige. Alt dette kom sig af tiltaltes ytringer om, at nu var det altså nok. Vidnet husker, at tiltalte nævnte sin nervøsitet omkring de lokale myndigheders reaktion på, at han ville tilbage til Danmark. Både justitsmini-steren og fuldmægtigen fra Somaliland sagde, at de samtaler, de havde, var fortrolige. Vidnet ved ikke, om der blev lækket noget. Han ved heller ikke, hvordan der blev set på det. Han ved kun, at myndighederne var glade for den store hjælp, man fik fra Danmark, men man sad med en lidt af en udford-ring.

”...

28. september 2014

Besøg i fængslet af lederen af Danida kontoret i Hargeisa (v. Vidne 5)

”Møde med Tiltalte

To dage og to godkendelser senere mødtes jeg i dag den 28. september atter med Tiltalte i fængslet. Vi sad alene, kun med en vagt udenfor, i et af fængselsledelsens kontorer. Samtalen varede lidt over en time.

Tiltalte virkede nærmest glad for at se mig, gav hånd, at talte med det samme Dansk.

Jeg spurgte om han ville tale med mig og svarede straks ja, og forklarede at han ikke ville give udtryk for det sidst, da fængselsdirektøren var til stede.

Tiltalte var i gennem samtalen følelsesmæssigt meget berørt, og jeg vekslede derfor mellem at følge strukturen i de talepunkter konsulen tidligere har modtaget, og lade Tiltalte tale om det der faldt ham ind. Jeg har dog valgt i så stort omfang som muligt at følge talepunkternes struktur, da det giver et bedre overblik. Ønsker og anmodninger fra Tiltalte er markeret med 'fed'.

Socialt

Spurgte indledningsvis til hvordan han havde det. Tiltalte fortalte at han i mere end en måned har haft forstoppelse og mave smerter, og kun er på toilettet hver 4. til 5. dag eller en gang om ugen. Det gør især ondt når han sidder, og han har også haft perioder med høj feber og hovedpine. Det var tydeligt at under samtalen havde han mavesmerter. Det eneste han kan få i fængslet er en Panodil, og de har også taget en blodprøve og sagt alt er fint, men han kan ikke få lov at blive tilset af en læge. Tiltalte bad mig om at hjælpe ham med at blive tilset af en læge. Jeg er i gang med at se hvad vi kan gøre. Har diskuteret det med konsulen og kontakter senere ICRC som pt. skulle være i landet.

I fængslet får de indsatte ifølge Tiltalte kun to daglige måltider. Morgenmad som består af te og to skiver brød. Kl. 12 får de kogte ris som ofte er fulde af sand og eller småsten. 10 til 11 fanger deler 40 liter vand om dagen som skal dække alle behov, og det er ikke altid nok til et døgn. Vandet er ikke rent og dunken er grøn indvendig af mug eller lignende. Adspurgt om der var noget jeg skulle tage med til ham, lød svaret straks: Håndklæde, sæbe og tandpasta.

De er mellem 10 og 11 fanger i en celle, og bliver ofte flyttet rundt. Der er ikke sovepladser nok, så når man flytter celle må man det første stykke tid sove på gulvet, hvilket Tiltalte gjorde de første 3 uger han var indsat. I øvrigt sover han dårligt, da han hele tiden er på vagt overfor hvad de andre fanger kan finde på. Har dog ikke været udsat for overgreb fra medfanger. Er blevet afstraffet af personalet, da han af en medfange blev beskyldt for at have fået smuglet en mobil ind, hvilket ikke var korrekt. Som straf blev han lænket til en anden fange en hel dag, og de fik ikke lov til at røre sig eller gå på toilettet. Fangerne bliver også slået af personalet, hvilket Tiltalte ikke selv har været ude for. De får ikke motion i fængslet.

Kun 2 gange har Tiltalte haft besøg, begge gange af sin onkel, men han kommer ikke for tiden. Under mit sidste besøg nævnte fængselsdirektøren at de indsatte kan ringe hver 2. uge, men ifølge Tiltalte fungerer det ikke i praksis, idet hans ønske om at ringe skal gennem 4 led, eller afdelinger, og det når aldrig frem. Han har bedt om at ringe til sin forsvarsadvokat som jeg gav fængselsdirektøren nummeret på under sidste besøg, sammen med mit eget nummer, men det er ikke lykkedes for Tiltalte.
..."

Vidnet så sidste gang tiltalte i fængslet den 26. november 2016. Der blev skiftet ambassadør, og det var Vidne 10, der blev ny ambassadør. Hun gjorde en ende på hans besøg. Vidnet ved ikke noget om, hvad der skete efterfølgende. Vidnet sad i stillingen til august 2017, og Vidne 10 gjorde meget ud af, at vidnet overhovedet ikke skulle være involveret mere. Vidnet ved ikke noget om, hvornår tiltalte blev løsladt.

Adspurgt af anklageren forklarede vidnet, at tiltaltes holdning til at blive udleveret til Danmark gradvist ændrede sig, og han blev mere og mere interes-

seret i at komme til Danmark og få sin retssag. Han sad i lang tid i fængsel uden at være dømt. På et tidspunkt, da stort set alt var klart, og hvor vidnet også havde tæt kontakt til tiltaltes onkel og klanen, begyndte der at komme skiftende beskeder. De følte lidt, at de blev spillet lidt ud mod hinanden. Det førte til, at da vidnet var i fængslet med syv medlemmer af klanen, sagde til-talte, at han ikke ville udleveres til Danmark. Det var i 2016. I starten af sin anholdelse ville han ikke udleveres til Danmark. Vidnet sørgede for, at til-talte havde samtaler med sin danske forsvarer, som han har skiftet undervejs. Forsvareren forklarede tiltalte, hvad han kunne se frem til i Danmark sammenlignet med, hvordan forholdene var i Somaliland. Det var alene vidnets opgave at formidle nogle budskaber, og gradvist var tiltalte mere og mere motiveret for at komme til Danmark - til det pludselig så stoppede.

Det er korrekt, at fængslerne var, som man kan forvente i et fattigt land. Somaliland er et enormt fattigt land, der er kommet ud af en lang krig og har erklæret sin selvstændighed, hvilket ikke er accepteret af ret mange andre lande. Landet er plaget af tørke og oversvømmelser hvert år. Sådan har det været også før, man begyndte at tale om klimaforandringer. Det er derfor klart, at man ikke i Somaliland bruger så mange penge på fængslerne. Han har været i fængsler i andre lande, herunder Tanzania, hvor han også har fået beskrevet forholdene, og fængselsforholdene i de to lande var sammenlignelige. Fængslerne lå på landet på grænsen til Burundi. Det var tætpakkede celler, betongulve og dårlige sanitære forhold.

Vidnet havde fået at vide, at der havde været henvendelser til justitsministeren i Somaliland bl.a. fra ambassadøren omkring forholdene, og alle var enige om, at tiltalte skulle have så tålelige forhold som muligt, under de omstændigheder han nu var i. Vidnet blev også bedt om at bidrage, og han kom med tandbørste og tandpasta og tog bøger med, idet der ikke var meget adspredelse for tiltalte, som dog nævnte, at han spillede fodbold i fængslet. Med ambassadørens godkendelse mødtes han også med tiltaltes mor, som gav ham ting til tiltalte, som han afleverede i fængslet. De fleste af tingene fik tiltalte lov til at beholde. Det var for at gøre det tåleligt, da de godt vidste, at forholdene ikke var gode. Vidnet kender ikke til en diskussion om, at tiltalte skulle have bedre forhold end de andre indsatte. Vidnet var ikke til stede under retssagerne mod tiltalte i Somaliland. De foregik efter hans tid.
..."

Vidne 6 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at hun den 16.-17. november 2012 var på diskotek Bakken i Kødbyen. Vidnet så ikke noget på Bakken. Hun så kun noget udenfor. Hun så en mand, der lå på fortovet. Hun satte sig ned ved siden af ham og holdt ham i hånden. Der var nogle andre, der pressede noget ned mod hans bryst. Hun talte med ham. Han sagde, at han ikke kunne trække vejret, fordi

der blev presset så hårdt ned mod hans bryst. Han sagde også, at det var en fra Somalia, der havde gjort det. Hun spurgte ikke om det. Manden besvime-de eller blev bevidstløs, og så rejste hun sig op, så folk kunne give ham hjer-temassage. Hun var herefter ikke involveret i mere.

..."

Vidne 7 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at hun den 16. - 17. november 2012 var på diskotek Bak-ken. Hun så ikke, hvad der skete. Hun blev kaldt ud af en af dem, hun var i byen med. Hun stod lige inden for døren. Han, der var blevet knivstukket, lå ude foran. Hun kom hen til personen, og hun tror, at der også var en af hans venner. Personen var stadig ved bevidsthed på det tidspunkt, og hun blev sid-dende ved hans hoved. Hun læste på det tidspunkt til sygeplejerske og vidste, at man skal prøve at holde folk i tale for at sørge for, at de bliver ved be-vidsthed. Så hun sad ved hans hoved, hvor hans ven sad til højre for hende og forsøgte at standse blødningen. Hun talte med ham for at holde ham talen-de. Hun spurgte ham om hans navn, men hun husker ikke, hvad han sagde, eller hvad hun i øvrigt talte med ham om. Hun husker det ikke i dag, men hun tror, at hun huskede det dengang. Hun hørte måske, at der blev talt om, hvem der havde gjort det. Hun tror, at hans ven spurgte ind til det.

Foreholdt Afhøringsrapport Vidne af 17. november 2012, bilag E-14, eks-traktens side 516, hvoraf fremgår, at "*på et tidspunkt var der en der spurgte forurettede, hvem der var gerningsmand. Forurettede fortalte at gernings-manden var en "lille somalier", bekræftede vidnet at have forklaret som gen-givet. Når hun får det læst op, kan hun godt huske det.*

..."

Vidnet vicestatsobducent Vidne 8 har til retsbogen afgivet føl-gende forklaring:

"...

Foreholdt obduktionserklæringens konklusion, bilag C-2-2-2, ekstraktens si-de 393, forklarede vidnet indledningsvist, at Person 7 på daværen-de tidspunkt var vicestatsobducent og supervisor på denne sag og dermed den ansvarlige for konklusionen. Det ville være naturligt, at hun skulle møde i retten i dag, men hun gik på pension for ca. ni år siden og har ikke efterføl-gende haft kontakt til faget.

Vidnet er også vicestatsobducent. Han er ansat på Retsmedicinsk Institut og uddannet læge. Han er siden blevet speciallæge i retsmedicin. Efter et karrie-reforløb kan man blive supervisor, hvilket vil sige, at man har ansvar for de opgaver og erklæringer, der bliver udarbejdet. Der er ikke tale om et syge-hus, og dermed har de ikke ansat samme slags læger som på et sygehus. Le-

deren på Retsmedicinsk Institut er statsobducent og er den ansvarlige for deres arbejde. Endvidere er der ansat to vicesstatsobducenter, hvoraf vidnet er den ene. Han er således en slags souschef, hvad angår ansvaret for obduktioner og øvrig myndighedsbetjening. Han har været ansat på Retsmedicinsk Institut i 29 år.

Foreholdt, at det af erklæringens konklusion vedrørende læsioner fremgår, ”*af tegn på skarp vold påvist en penetrerende stiklæsion (A) med stiksår beliggende i midtlinjen af brystkassen. Stiklæsionen gik gennem brystbenets spids, hjerteposen og netop gennem højre hjertekammers forvæg for at ende i højre hjertekammer*”, forklarede vidnet, at brystkassen er den hårde del af kroppen. Det er dér, der sidder 12 ribben, hvoraf de 10 af dem mødes foran på hver side i en knogle, der ligger længdegående. Det er den, der hedder brystbenet. Den nederste del af brystbenet ender i en lille spids knogle, der har en længde på normalt en til to centimeter. Man kan godt mærke den der, hvor midterlinjen stopper, og på nogle buler den lidt frem. Det er brystbenets spids. Den består af en kombination af brusk og knogle. Jo ældre man er, jo mere knogle er der i den. Kniven havde overskåret og delt brystbenets spids.

Det er vanskeligt at sige, hvor dybt stikket var. Man kan nogenlunde ud fra beskaffenheden af personen, der blev ramt af stikket, herunder størrelse og kraftighed, regne ud, hvor langt der var ind til hjertet på personen. Fra huden og ind til hjertespiden, som ligger lige inde bagved, er der to til tre cm. Kniven var gået igennem den højre side af hjertekammeret og endte inde i selve hjertekammeret. Hjertekammeret er et hulrum og har måske en størrelse på et par centimeter. Man kunne ikke se, hvor kniven endte, idet den endte i dette hulrum. Om kniven var en, to eller tre centimeter inde i hjertekammeret, kan man således ikke udtale sig om. Men kniven har i hvert fald været stukket omkring 5 cm ind i afdøde, og den er netop gået igennem hjertekammerets forvæg for at ende i højre hjertekammer.

Man kan som retsmediciner godt forsøge at sige noget om, hvor kraftigt stikket har været, men man kan ikke sætte et tal på. Når man skal stikke en kniv ind i en person, afhænger den kraft, der skal bruges, af flere faktorer, bl.a. af hvad det er for en kniv. Jo spidsere og skarpere kniven er, jo nemmere går kniven ind. Hvis man har en rigtig spids jagtkniv i forhold til en smørrebrøds-kniv, skal der bruges flere kræfter ved den sidste. Huden er noget af det seje-ste at gå igennem. Man kan godt gå igennem den, men den eftergiver sig lidt. Når man først er igennem huden, går det lettere, medmindre man rammer noget, der er lidt hårede. Her er der ikke tale om de indre organer, men det kunne være brusk eller knogle som i det foreliggende tilfælde. Spidsen af brystbenet er ikke den kraftigste knogle, og den kræver ikke meget kraft. I dette tilfælde ville der nok skulle bruges let til moderat kraft, hvis man opererede med en skala bestående af let, moderat og svær kraft. Hvis man skulle igennem en kranieknogle, ville der skulle bruges større kraft end i dette tilfælde. Man kan ikke komme det nærmere. Vidnet mener ikke, at der i dette tilfælde er anvendt svær kraft. Han kender ikke den anvendte knivs beskaf-

fenhed, men der er ikke noget, der tyder på, at den er gået helt i bund. Hvis der benyttes svær kraft, ville man forvente, at den gik helt i bund og give nogle mærker, og hvis det var en almindelig kniv, ville man forvente, at det havde givet dybere læsioner i hjertet. Ud fra det materiale han har set, kan han ikke se, at kniven har været stukket helt i bund. Der har formentlig været brugt op til moderat kraft.

Man kan i princippet godt overleve et sådan stik. Det afhænger af forskellige faktorer. Det, der er kompliceret, er, at i det øjeblik, der går hul på hjertet, pumper blodet ud. Det blod, man skal have ud i kroppen og særligt op til hjernen, kommer ikke i samme mængde ud i kroppen. Der var i det konkrete tilfælde tale om en kraftig blødning, og at man forsøgte at komprimere stiksåret, hvor det dog var hårdt i modsætning til, hvis stiksåret havde siddet 20 cm længere nede, hvor man kunne have trykket maven helt i bund og komprimeret på en anden måde. Det kunne man ikke her. Det var først, da der kom nogle kirurger til stede, at der kunne åbnes brystkassen, og man komme ind til hjertet, finde hullet, sy det sammen og forsøge at få hjertet i gang igen, at den livgivende behandling blev forsøgt. De har haft tilfælde, hvor personer, der er blevet stukket med kniv, har overlevet, men ubehandlet overlever man ikke. For at overleve skal man være det rigtige sted med hurtig hjælp. Der går noget tid, inden man kan få bragt folk på hospitalet og begynde behandling. Siden denne sag er man begyndt at gøre mere ude på stedet, hvor man allerede der kan finde på at åbne brystkassen. Ambulancelægerne er nu trænet i at kunne åbne brystkassen på stedet. Det er en voldsom operation, og det er det sidste, man kaster sig ud i, når alt håb ellers er ude. Man brugte det vist ikke for 13 år siden. Hvis man skulle overleve, ville det forudsætte, at man på en eller anden måde kom ind til hjertet.

Foreholdt at det af erklæringens konklusion vedrørende læsioner yderligere fremgår, ”*Afyderligere tegn på skarp vold påvist en stiklæsion nedadtil på venstre side af lænden (B) og på udsiden af venstre underarm,*” forklarede vidnet, at når der er blevet brugt noget, der kan stikke eller skære, er der tale om skarp vold, som de grundlæggende deler op i, om det er en stiklæsion eller en snitlæsion. De to typer læsioner ser lidt forskellige ud. Det er ofte sådan, at hvis man stikker nogen, kommer man dybere ind, og der behøver ikke komme så stort et hul, hvorimod hvis man snitter nogen, behøver man ikke komme så dybt ind, men det bliver et langt snit. Sondringen benyttes til at af-dække, hvad der er sket. Der står ikke noget om, hvorvidt det er en afværge-læsion. Det er noget, de blevet mere opmærksomme på at skrive i deres erklæringer. Hvis en person kommer hen imod en anden person med en kniv, vil man nok ane en fare og forsøge at dække sit ansigt og krop med hænder og arme. Hvis det er en kniv, man bliver mødt med, vil det typisk være på hænderne, håndfladerne eller underarmene, man bliver ramt, hvis man prøver at dække hoved og hals, som er det vigtigste. Det kan tages som et udtryk for, at vedkommende var klar over, at der var ved at ske noget. Hvis der ikke ses afværgelæsioner på hænder og underarme, tyder det på, at det er sket u-varslet for personen. I den foreliggende sag er der tre læsioner på kroppen,

og det er vanskeligt at konstatere hvad der er sket. Dog kan man sige, at det ikke helt kan udelukkes, at læsionen på albuen kan være et forsøg på at stoppe noget. Det kunne have karakter af en afværgelæsion, men det er ikke en karakteristisk afværgelæsion.

Vidnet forklarede videre, at han ikke kan sige noget om i hvilken rækkefølge, stikkene blev tilføjet. Hvis han skulle kunne sige noget om det, skulle de være beliggende i nærheden af hinanden. Det ville være rent gætværk fra hans side.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at brystbenets spids bliver hårdere med årene. Det er meget forskelligt, hvornår det går over til at blive mest knogle.

..."

Vidne 9 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at han er bekendt med, at tiltalte den 16. juli 2024 blev anholdt i Addis Ababa i Etiopien. Vidnet er i dag souschef på ambassaden i Kampala i Uganda. Han var i perioden august 2016 til juli 2019 førstesekretær på ambassaden i Nairobi i Kenya, bl.a. med ansvar for de politiske forhold i Somalia og Somaliland. Det var i sidstnævnte sammenhæng, at han kom i kontakt med og besøgte tiltalte. Han har ikke som sådan fulgt sagen siden, og dermed heller ikke anholdelsen i Addis Ababa og det efterfølgende forløb. Han havde kontakt med tiltalte i fængslet i Hargeisa og også i forbindelse med et enkelt besøg i fængslet i Mandera. Han havde kontakt med tiltalte tre til fire gange. Tiltalte var i fængsel i Hargeisa først, hvor vidnet mødte ham af tre omgange. Han mødte desuden tiltalte ved en enkelt lejlighed i juni 2019, efter han var blevet overført til fængslet i Mandera.

Fængslet i Hargeisa blev omkring 2010 og 2011 renoveret og opført af en række internationale partnere, herunder Holland, Danmark og England i forbindelse med den internationale pirateri-indsats. Som sådan lever fængslet op til internationale FN-standarder. Det var også i den sammenhæng, at han som en del af en større international delegation besøgte fængslet typisk hvert halve år for at monitorere forholdene i fængslet i forhold til de pirater, der var blevet overført bl.a. fra danske skibe. Fængslet var efter regionale standarder ganske fornuftigt. Han mener, at cellerne var dimensionerede, så der sad ti personer i hver celle. De var ikke overfyldte. Der var en overfyldingsgrad på ca. 17 %. Det var bygget til 500 indsatte, og der sad 580 personer i 2018. Der var mulighed for motion, en vis grad af skoling og nogen form for lægebistand i fængslet. Det var hans generelle observation af fængslet, og ikke specifikt for tiltaltes celle.

Han mødte tiltalte tre gange i det fængsel, hvoraf to af dem var fængselsbe-

søg, hvor de sad alene i enerum. Tredje gang var i fængselsgården. Generelt stillede tiltalte sig utilfreds med forholdene. Der var dårlig og ensformig mad, utilstrækkelig mulighed for motion og adspredelse. Tiltalte tilkendegav dog, at han generelt blev behandlet fornuftigt af fængselspersonalet i fængslet i Hargeisa. Vidnet har udarbejdet fængselsnotater fra sine besøg.

Under de to første besøg oplyste tiltalte, at han havde det rimeligt efter omstændighederne. Ved det tredje besøg oplyste tiltalte, at han havde det dårligt, at han sov dårligt om natten, og at han bekymrede sig om forgiftning fra fængselspersonalet eller andre indsatte – det husker vidnet ikke – så han spiste ikke så meget. Han så dog tilstandsmæssigt fornuftig ud. Tiltalte oplyste endvidere til vidnet, at han var blevet voldtaget flere gange af andre indsatte, men ved samme lejlighed oplyste han igen, at han blev behandlet fornuftigt af fængselspersonalet.

Tiltalte blev flyttet til fængslet i Mandera, fordi myndighederne i Hargeisa mente, at han udgjorde en fare mod andre fanger. Han havde ifølge det oplyste forsøgt at tænde ild til en celle med andre fanger, og han udgjorde en fare og en trussel mod andre fanger. Han blev derfor overført til fængslet i Mandera, der ikke var af samme standard som fængslet i Hargeisa. Fængslet i Mandera havde andre typer af indsatte, såsom Al-Shabaab-terrorister, drabs-dømte og den anden typer af højrisikofanger. Vidnet besøgte tiltalte en enkelt gang i fængslet i Mandera i juni 2019, hvorefter vidnet stoppede i den stilling og ikke efterfølgende dækkede Somalia eller Somaliland. Han mødte alene tiltalte i besøgslokalet i fængslet i Mandera, så han så ikke forholdene i fængslet, men han formoder, at de var af en markant anden karakter, da det ikke var under samme tilsyn. Han havde ikke selv mulighed for at se cellerne. Han havde ikke kontakt med tiltalte efter juni 2019.

Adspurgt af retsformanden om, hvornår tiltalte blev overført mellem de to fængsler, forklarede vidnet, at han ikke har det præcise tidspunkt for overførslen. Han besøgte tiltalte i fængslet i Hargeisa den 22. marts 2018, den 8. juni 2018 og den 8. november 2018. Han besøgte ham igen den 13. juni 2019 i fængslet i Mandera, og så vidt vidnet husker, var det ikke lang tid forinden besøget i juni 2019, at tiltalte var blevet overført til Mandera. Det ene besøg var ikke et fængselsbesøg, men vidnet mødte tiltalte i fængselsgården i forbindelse med monitoreringen af fængslet, hvor tiltalte sad.

Adspurgt af anklageren om vidnet havde anden kontakt med tiltalte end besøgene, forklarede vidnet, at tiltalte kunne skrive mails med vidnet. Vidnet husker ikke, at tiltalte gav udtryk for at blive voldeligt behandlet eller lignende af fængselspersonalet. Vidnet havde ikke den primære kontakt til tiltalte, så det kan være, at andre vidner kan svare bedre på spørgsmålet end vidnet, men det fremgår ikke af vidnets mailkorrespondance med tiltalte.

..."

Vidne 10 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at hun var dansk ambassadør i Nairobi fra den 1. september 2015 til sommeren 2020, hvor hun også var krediteret til Somalia og dermed også dækkede Somaliland. Vidnet har besøgt tiltalte fire gange i fængslet Hargeisa. Hun kendte kun fængslet i forbindelse med besøgene hos tiltalte.

Besøgene foregik i perioden fra 2016 til januar 2020. Det var forskelligt, om der var et halvt eller et helt år imellem. Hendes medarbejder besøgte ham mellem hendes besøg. Ved et par af besøgene var hun alene, og under et par af besøgene var hun sammen med sin souschef og også af to omgange med den tidligere leder af deres Danida bistandskontor i Hargeisa ved navn Vidne 5. Under nogle af besøgene deltog fængselsinspektøren, og under nogle af besøgene talte de alene, men de talte altid på dansk.

Tiltalte var ikke altid tilfreds med maden eller muligheden for læge- og tandlægebehandling og muligheden for frisk luft og motion. Han nævnte også på et tidspunkt, at der ikke var særligt rent i hans celle. Hun har ikke talt med tiltalte om vold fra vagterne, men hun har set, at han har nævnt det i andre sammenhænge. Han har nævnt det overfor andre af hendes medarbejdere. Hun er også bekendt med, at han i enkelte tilfælde er blevet lagt i lænker. Den ene gang havde hun indtryk af, hvilket han også selv gav udtryk for, at det var i forbindelse med et selvmordsforsøg. Den anden gang er det hendes indtryk, at det var i forbindelse med den episode, hvor tiltalte ifølge fængslet og nok også ham selv, havde sat ild på en celle og formentlig også havde været voldelig overfor andre fanger. Det var i den forbindelse, at han blev flyttet til fængslet i Mandera.

Hun har været tilbage og kigge i sine noter fra besøgene, hvor hun generelt har noteret, at tiltalte så ud til at være sund og rask, rimeligt pænt klædt og ingen tegn på overlast. Han gav i nogle perioder selv udtryk for, at hans familie har leveret mad til ham. Hans mor var i Hargeisa af nogle omgange og kom med mad. Han nævnte også, at han i perioder ikke havde adgang til mad, og at han sultestrejkede. Det er hendes indtryk, at han generelt kunne få bragt mad ind udefra.

Det var omkring 2019, at han blev flyttet til Mandera. I januar 2020, hvor hun besøgte ham sidste gang, var han blevet flyttet tilbage til Hargeisa. Vidne 9 besøgte ham medio 2019. Hun besøgte ikke tiltalte i Mandhera. Hun ved, at han blev flyttet tilbage til Hargeisa, inden hun besøgte ham en sidste gang, formentlig i starten af 2020. Han blev løsladt i slutningen af marts 2020. Hun så ham ikke blive løsladt. Hun var fortsat tilknyttet sagen på dette tidspunkt. Løsladelsen blev bekræftet af Chief Justice, højesteretspræsidenten i Somaliland, som de samarbejdede tæt med. Hun er ikke bekendt med, at der er et udslusningsforløb i forbindelse med betaling af erstatning til ofrets familie. Hun vil tro, at man bliver sluppet direkte ud. Hun havde ikke nogen di-

rekte kontakt med tiltalte efterfølgende, og hun var ikke involveret i drøftelserne om udstedelse af pas.

Adspurgt af anklageren forklarede vidnet, at tiltaltes danske forsvarsadvokat oplyste dem om, at tiltalte selv havde oplyst, at han var blevet løsladt. Dette fik hun som nævnt bekræftet af Chief Justice. Hun havde henvendt sig til justitsministeriet i Somaliland, men hun havde ikke fået svar, hvorfor hun skrev direkte til Chief Justice, der i juli 2020 bekræftede, at tiltalte var blevet løsladt den 30. marts 2020. Det er efter hendes opfattelse en bekræftelse, man kan stole på. Det baserer hun på, at Chief Justice var en person, de havde et tæt samarbejde med, og hun havde jævnligt møder med ham, herunder om tiltaltes sag, og om forhold vedrørende den danske indsats i Somaliland. Hun kender ham som en meget pålidelig person. Hun kan heller ikke se, at han skulle have en interesse i at oplyse andet end den korrekte dato. Det fremgår ikke af sagens akter, at tiltalte skulle have været tilbageholdt til sommeren 2021. Hun ophørte med at følge sagen, da hun rykkede videre til sin næste post i juli 2020. Hun kan se, at der var en WhatsApp-korrespondance med hendes efterfølger, Person 8, i efteråret 2020 omkring tiltaltes mulighed for at komme til Danmark. Deraf fremgår det ikke, at han på det tidspunkt skulle sidde fængslet.

Foreholdt samtykkeerklæring, bilag-M-1-21-1, ekstraktens side 1683, forklarede vidnet, at tiltalte ved hendes sidste besøg hos tiltalte den 22. januar 2020 anmodede om at blive overført til straffuldbyrdelse i Danmark, og de fik arrangeret, at erklæringen blev overgivet til ham. Tiltalte havde tidligere modtaget de samme papirer, men han havde ikke ønsket at underskrive dem. Da han anmodede igen, fik de overbragt dokumenterne til fængslet, hvor han underskrev. Det var således den 23. januar 2020, at der kom en anmodning fra tiltalte om, at han ville til Danmark. Der var ikke en anmodning om det tidligere. Tiltalte havde tidligere mundtligt givet udtryk for, at han gerne ville overføres til Danmark, men havde ikke underskrevet papirerne. Dette var første gang, at han underskrev papirerne.

Foreholdt mail af 7. juli 2024 fra Udenrigsministeriet, bilag M-1-23-1, forklarede vidnet, at hun kun havde kendskab til, at de havde fået oplysning om tiltaltes løsladelse via den danske forsvarsadvokat. Det er længe siden, så hun husker ikke, om hun kan have været i kontakt med tiltalte over WhatsApp. De var dengang ikke lige så gode som i dag til at notere alle samtaler via WhatsApp.
..."

Oplysningerne i sagen

Der er under sagen dokumenteret fra overvågningsvideoerne fra diskotek Bakken i Kødbyen og fra udendørsarealer i Kødbyen.

Der er endvidere dokumenteret fra:

- Kriminalteknisk erklæring - uddrag af gerningsstedsundersøgelsen, bilag B-1-3, punkt 7 (ekstraktens side 166 - 167),
- Fotomappe - gerningssted, foto 11-14, bilag B-1-3-1 (ekstraktens side 176 - 184),
- Erklæring vedrørende retsgenetiske undersøgelser, sammenligning af dna-profiler, pkt. m (KT nr. 27), n (KT nr. 28) og o (KT nr. 28), bilag B-4-1-1, (ekstraktens side 356 og 358),
- Rapport, Ransagning, Adresse, kosternr. 609, bilag M-1-3-1, (ekstraktens side 1412 - 1413),
- Kriminalteknisk erklæring - undersøgelse af diverse effekter sikret i forbindelse med ransagning af adresserne Adresse mm., pkt. 8, bilag B-2-2-3 (ekstraktens side 221 - 224),
- Fotomappe - undersøgelse af diverse effekter sikret i forbindelse med ransagning af adresserne Adresse mm., foto 1-7, bilag B-2-2-4 (ekstraktens side 228 - 238),
- Rapport, Tiltalte - Tog mod Stockholm, bilag A-5-5-1 (ekstraktens side 107 - 108),
- Københavns Byrets retsbog af 24. november 2012, bilag R-4-1 (ekstraktens side 2165, 2169 og side 2171 - 2172, 2175) Københavns Byrets retsbog af 27. november 2012 om fængsling in absentia, bilag R-5-1 (ekstraktens side 2189 - 2190),
- Mail af 18. juni 2014, kl. 13:34 fra Person 9, Minister of Presidential Affairs, Hargeisa, Somaliland, til Person 5, Danish Ambassador to Nairobi, bilag M-1-2-1 (ekstraktens side 1235) Mail af 18. juni 2014, kl. 19:54 fra Person 10, Minister of Justice, Republic of Somaliland, til Person 5, Danish Ambassador to Nairobi, bilag M-1-2-1 (ekstraktens side 1236)
- Udleveringsbegæring af 8. juli 2014 vedrørende Tiltalte fra Københavns Politi til Justitsministeriet i Somaliland, bilag M-1-2-5 (ekstraktens side 1279 - 1283)
- Request for extradition of Tiltalte from Somaliland to Denmark af 8. juli 2014, bilag M-1-2-6-2 (ekstraktens side 1332) Rapport Svar fra JM i Somaliland af 1. august 2014, bilag M-1-12-1 (ekstraktens side 1519 - 1520)
- Response to the request for extradition of Tiltalte from Somaliland to Denmark af 27. juli 2014, bilag M-1-12-1 (ekstraktens side 1521 - 1523)
- Anmodning om udlevering af Tiltalte fra Somaliland til Danmark af 13. april 2015 fra Justitsministeriet ved Justitsminister 1 til Person 10, Minister of Justice and Judicial Affairs, Person 9, Minister of Presidential Affairs, Person 11, Minister of Foreign Affairs and International Cooperation, Person 12, Attorney General, bilag M-1-27-1-1 (ekstraktens side 1768 - 1770)
- Sagen om udlevering af Tiltalte fra Somaliland til Danmark fra Justitsministeriet ved Justitsminister 2's brev af 17. de-
-

- ember 2015 til Person 10, Minister of Justice and Judicial Affairs, Person 9, Minister of Presidential Affairs, Person 11, Minister of Foreign Affairs and International Cooperation, Person 12, Attorney General, bilag M-1-28-1-1 (ekstraktens si-de 1774 - 1775)
- Dom af 21. marts 2016 fra Marodijeh Regional Court, Somaliland, originalsprog, herunder fotos, bilag M-1-17-1-1 (ekstraktens side 1587 og 1603 - 1604)
 - Dom af 21. marts 2016 fra Marodijeh Regional Court, Somaliland, over-sat til engelsk, bilag M-1-17-1-2 (ekstraktens side 1607) Dom af 21. marts 2016
 - fra Marodijeh Regional Court, Somaililand, over-sat til dansk, bilag M-1-17-1-3 (ekstraktens side 1617 - 1636) Dom af 23. oktober 2016 fra Appeal Court
 - of Hargeysa, Somaliland, ori-ginalsprog, bilag M-1-18-1 (ekstraktens side 1637)
 - Dom af 23. oktober 2016 fra Appeal Court of Hargeysa, Somaliland, oversat til dansk, bilag M-1-18-1-1 (ekstraktens side 1647 - 1656) Dom af 27. april
 - 2017 fra Supreme Court of Somaliland, originalsprog, bilag M-1-19-1 (ekstraktens side 1657)
 - Dom af 27. april 2017 fra Supreme Court of Somaliland, oversat til dansk, bilag M-1-19-1-1 (ekstraktens side 1664 - 1669)
 - Rapport Samtykke udlevering, herunder mail af 31. januar 2020 fra Udenrigsministeriet til Rigsadvokaten, samtykkeerklæring underskrevet den 23. januar 2020 af Tiltalte, bilag M-1-21-1 (ekstraktens side 1680 ff.)
 - Mail af 7. juli 2020 mellem medarbejdere i Udenrigsministeriet, bilag M-1-23-1 8 (ekstraktens side 1737)
 - Mail af 11. september 2024 fra Udenrigsministeriet til anklagemyndighe-den
 - vedlagt dokument fra Somaliland Supreme Court af 30. marts 2020 samt oversættelse, bilag M-1-22-1 (ekstraktens side 1720-1727) Rigspolitiets afgørelse af 20. maj 2020 om afslag på pasudstedelse, bilag M-1-29-1 (tillæg til ekstrakt)
 - Østre Landsrets kendelse af 17. august 2020, bilag 1-1-1 (ekstraktens side 2159)
 - Rapport anholdelse af Tiltalte i Etiopien af 7. august 2024, bilag M-1-2-10 (ekstraktens side 1393)
 - Anholdelsesrapport af 28. august 2024, bilag M-1-2-12 (ekstraktens side 1398)
 - Københavns Byrets retsbog af 24. august 2024, bilag R-4-2 (ekstraktens side 2177 og side 2179 - 2181)
 - Meddelelse af 24. oktober 2024 fra Rigsadvokaten til Københavns Politi, bilag M-1-24-1 (ekstraktens side 1741)
 - Københavns Byrets retsbog af 12. december 2024, bilag R-4-5 (ekstraktens side 2187),
 - Københavns Byrets dom af 28. januar 2011, bilag M-1-26-1 (ekstraktens side 1751)
 - Østre Landsrets dom af 29. april 2011, bilag M-1-26-1 (ekstraktens side 1748)
 -

- Udtræk af Kriminalregistret af 10. februar 2025 vedrørende prøveløsladelse den 16. september 2011, prøvetid på 2 år og reststraf på 124 dage, bilag M-1-30-1 (tillæg til ekstrakt)
- Bestemmelse om prøveløsladelse af 31. august 2011, bilag M-1-30-3 (tillæg til ekstrakt)
- Rapport Fængselsbesøg Somaliland af 13. september 2024, bilag M-1-20-1 (ekstraktens side 1671-1677)

Af obduktionserklæring af 19. november 2012 fra Retsmedicinsk Institut fremgår bl.a.:

"...

Konklusion:

Der er ved obduktionen af den efter det oplyste 21-årige, normalvægtige mand, som efter et knivstik i hjertet blev akut opereret på Rigshospitalet Traumecenter og døde efter en times intensiv behandling, af tegn på skarp vold påvist en penetrerende stiklæsion (A) med stiksår beliggende i midtlinjen af brystkassen. Stiklæsionen gik gennem brystbenets spids, hjerterosen og netop gennem højre hjertekammers for-væg for at ende i højre hjertekammer. Stikretningen var bagud, let opad.

Af yderligere tegn på skarp vold påvistes en stiklæsion nedadtil på venstre side af lænden (B) og på udsiden af venstre underarm, 5 cm fra albuen (C). Begge stiklæsioner gik gennem hud og underhud og endte i den underliggende muskulatur. Stiklæsionen på venstre lænd havde en dybde på 1 cm, og stiklæsionen på venstre underarm havde en dybde på 1,5 cm. Stikretningerne kunne ikke vurderes.

De påviste stiklæsioner var friske, opstået i live, meget vel som i sagen oplyst.

Der påvistes endvidere en 0,5 cm lang læsion på højre hjertekammers væg. Denne læsion gik ligeledes netop gennem højre hjertekammers væg. Det kan ikke afgøres, om denne læsion er opstået som følge af et knivstik eller i forbindelse med den akutte, kirurgiske behandling.

Af tegn på mulig skarp /mulig stump vold påvistes mulige hudafskrabninger/mulige overfladiske snitsår på venstre side af bugen, umiddelbart over venstre hoftebenskam og i højre håndflade. Disse læsioner var ligeledes friske, opstået i live, meget vel som i sagen oplyst.

Af tegn på stump vold påvistes hudafskrabninger på højre skinneben. Disse læsioner var ældre og opstået i live ved let stump vold. Om opståelsesmåden i øvrigt kan intet sikkert siges.

Lungerne sås med svær blod- og væskeoverfyldning.

Der påvistes ingen tegn på sygdom.

Dødsårsagen må antages at være den påviste stiklæsion i hjertet.

I tilslutning til obduktionen er sikret materiale til DNA-profilanalyse. Resultatet af disse undersøgelser vil blive svaret i en særskilt erklæring fra Retsgenetisk Afdeling.

Der er endvidere udtaget materiale til retskemisk undersøgelse, herunder alkohol-

bestemmelse og undersøgelse for misbrugsstoffer. Når resultatet af disse undersøgelser foreligger, vil supplerende erklæring blive fremsendt.

...

Udvendig undersøgelse

...

Af tegn på vold ses:

1. Midt på forsiden af brystkassen, i midtlinjen, ud for brystbenets spids, 130 cm fra venstre hæl, et tværgående stiksår, som måler 1,5 x 0,2 cm. Huden er foldet som følge af det sammensyede operationssår i nær relation til stiksåret, og stiksårets rande kan derfor ikke vurderes detaljeret.

...

3. I venstre side af lænden, 114 cm over venstre hæl og 7 cm fra midtlinjen, et tværgående stiksår, som måler 1,5 x 0,5 cm. Den venstre vinkel er spids, den højre vinkel er uregelmæssig kantet.

4. På bagsiden af venstre underarm, 5 cm fra albuen, et tværgående stiksår, som måler 1,9 x 0,5 cm. Begge ender er uregelmæssigt kantede.

...

Indvendig undersøgelse

...

Der er således ved obduktionen påvist følgende tre stiklæsioner:

A. Et stiksår midt på forsiden af brystkassen, 130 cm fra venstre hæl. Stiklæsionen går gennem brystbenets spids, hjerteposen og netop gennem højre hjertekammers forvæg tæt ved hjertespiden. Retningen er bagud, let opad

B. Et stiksår nedadtil på venstre side af lænden, 114 cm fra venstre hæl. Stiklæsionen går gennem hud og underhud og ender i den underliggende muskulatur. Stiklæsionens dybde er 1 cm. Stikretningen kan ikke vurderes.

C. Et stiksår på udsiden af venstre underarm, 5 cm fra albuen. Stiklæsionen går gennem hud og underhud og ender i underliggende muskulatur. Stiklæsionens dybde er 1,5 cm. Stikretningen kan ikke vurderes.

..."

Følgende fremgår af kriminalteknisk erklæring af 4. december 2012 fra National Kriminalteknisk Center bl.a.:

"...

2.0 Konklusion

Stærkt indicium:

Der er ved sammenligningen fundet flere ting, der peger på, at sporene KT 6 i det overskårne brystben i afdøde er afsat med kniven KT 31 (koster nr. 609) fra lejlighed Adresse, Frederiksberg, idet der er konstateret enkelte overensstemmende specifikke detaljer hidrørende fra forarbejdning og/eller slitage af knivbladets æg-kant.

Der er dog ikke konstateret tilstrækkelig med overensstemmende specifikke detaljer, hvilket vi må anse for påkrævet, for at kunne foretage identifikation mellem redskab og spor.

..."

Personlige oplysninger

Tiltalte har vedrørende sine personlige forhold forklaret om fængslingen i Somalia, at det er korrekt, at han blev anholdt den 18. juni 2014. Han blev ikke løsladt i marts 2020, men han blev flyttet fra et sted til et andet. Han blev flyttet fra et fængsel til en mindre politistation den 30. marts 2020. Han ved ikke, hvor den lå. Han kunne se, at de bar andre uniformer, og at det var politiet og ikke fængselsbetjente. De sad også her i celler. De var fire i en celle, og det var meget mindre og mere kompakt. Han fik ikke årsagen til flytningen at vide. Man får ikke så meget at vide på grund af situationen der-nede. Han fik ikke lov at tale med betjentene, og han fik kun lov til at tale med sin advokat, da ambassaden besøgte ham – og det var kort tid. Han sad der indtil lige før hans børn besøgte ham dernede. Han tror, at det var som-meren 2021. Han var ikke i kontakt med nogen fra ambassaden i den perio-de. Han blev overvåget, og han havde ikke så meget kontakt. Han blev sat ind i en celle, hvor der var fire mennesker, og der var ikke så mange mennes-ker. Man skal passe på, hvem man snakker med, så han holdt det til sig selv.

Hans løsladelse derfra foregik ved, at de tog ham til en ret. Han blev kørt rundt, og han ved ikke, hvor det var. Han blev bagefter kørt tilbage. Åben-bart er der blevet sagt, at der er betalt 33 kameler. Han blev herefter løsladt lige foran stationen. Han havde ikke kontakt til nogen som helst. Han prøve-de at ringe rundt. Han gik hen til nogle venner og spurgte venner. Han lånte en mobiltelefon og forsøgte at ringe til sin mor. Fængslet lå udenfor en by. Han fik et lift med en Toyota Land Cruiser til Hargeysa. Han fik ikke fortalt, at han skulle have været løsladt den 30. marts 2020. Han blev bare flyttet rundt mellem forskellige fængsler, som det var sket tidligere.

Adspurgt af anklageren forklarede tiltalte, at han havde løbene kontakt til ambassaden, inden han blev flyttet. Det var den eneste måde, han kunne fortælle Vidne 5, hvad der foregik og om de torturlignende forhold, som han gennemgik for at vise, at det faktisk er sket. Han ved ikke, hvorfor Vidne 5 ikke kan huske det i dag, og om det er fordi, at det er lang tid siden. Der var også tidspunkter, hvor tiltalte kontaktede Ekstra Bladet et par gange for at fortælle om de ting, der foregik, fordi der ikke blev gjort noget.

Han havde også kontakt med andre fra ambassaden end Vidne 5 fra Danida, da han sad fængslet i Etiopien. Han forsøgte her at kontakte ambas-saden, men de kom ikke på besøg, og det, han gjorde, var at tale med pres-sen, der ringede til Udenrigsministeriet. Det var på det tidspunkt, at ambassa-den kom på besøg. Han stod foran en retssal uden tolk og en advokat. Han kontaktede dem både fra det etiopiske fængsel og fængslet i Haigeisa samt på det tidspunkt, han blev flyttet. Han husker ikke den konkrete dato for, hvornår han blev flyttet til politistationen, fordi det er længe siden, og når man har været igennem så meget, hvor forholdene var rigtig slemme, er der noget forvirring. Desuden er han medicineret. Der er ting, der er sket, som han ikke kan glemme.

Når man sidder i et fængsel, og man sidder i et rum, hvor der er lukket, så må man betragte det som et fængsel. Han ved ikke, hvorfor han blev flyttet. Han tror ikke, at årsagen til den anden fængsling var en anden end afsoning af drabet på Forurettede. Han blev ikke løsladt. Han var ikke ude for at lave noget. Han mener ikke, at han blev stillet for en dommer og fængslet på et andet grundlag. Somaliland har selv lavet fejl i forhold til datoen for anholdelsen, og der foregik noget skummelt.

Han søgte om overførsel af afsoning til Danmark tidligere end januar 2020. De skrev om det, når Vidne 5 besøgte ham. Der var ikke andre, der kom. Det var med Vidne 5, han skrev det under. Det skete før, at han fik dommen på 20 år, som han husker det. Han har været igennem syv retssager dernede, hvor der var fire først, og så kom dommene med de sidste tre sager.

Forevist samtykkeerklæringen af 23. januar 2020 vedrørende overførsel til Danmark, bilag M-1-21-1, ekstraktens side 1683, bekræftede tiltalte, at det er ham, der har underskrevet den. Ambassaden besøgte ham der og flere gan-ge. Han havde kontakt med nogen efter overførslen til det andet fængsel den 30. marts 2020. Det danske udenrigsministerium vidste, at han var fængslet i Somaliland efter 30. marts 2020. Han havde kontakt med Udenrigsministeriet, da han var fængslet i Etiopien, for ellers havde han ikke kunnet komme hjem. Han havde ikke fysisk kontakt med nogen i Udenrigsministeriet, efter han blev flyttet, men han var i kontakt med dem telefonisk som hidtil. Han fortalte dem, at han fortsat var fængslet. Når man i Somaliland betaler med kameler, skal der gå en proces i gang. På det tidspunkt, de siger, havde han ikke pengene.

Når kamelerne er betalt, skal der gå en proces i gang. I den proces havde han ikke de penge. Så hvis han skal være helt konkret, kan det ikke lade sig gøre. Han skrev i april 2020 via WhatsApp til Udenrigsministeriet, at han var ble-vet løsladt. Al hans kontakt med Udenrigsministeriet og forsvareren gik via WhatsApp.

Adspurgt af forsvareren forklarede tiltalte, at da han kom tilbage til Danmark, tog det ham seks måneder at vænne sig til det. Han skrev sig op til Hf-enkeltfag i psykologi, som han er færdig med. Han har også skrevet sig op til engelsk B, som han skal fortsætte med et helt år. Det er det, han sidder og la-ver i sin celle, mens han prøver at vænne sig til normal tilstand. Han har ikke noget netværk. Han har ikke haft kontakt med sit netværk efter 2012 og 2022, hvor hans mor gik bort i Danmark. Han får ikke nogen besøgende. Han ringer ikke til nogen. Han sidder bare på sin celle og læser. Han har ikke fællesskab med nogen. Han prøver at vænne sig til en normal tilstand, som man ikke skal tage for givet. Der er stor forskel på de forhold, han har siddet under dernede og forholdene nu. Han er meget taknemmelig for, at han har det meget bedre, og han prøver at tage et skridt ad gangen. Han snakker med psykologen og er medicineret. Der er mange ting, han prøver at undgå. Han kan ikke lide at være et presset sted, hvor der er mange mennesker. Han kan

heller ikke lide høje lyde som fyrværkeri. Planen, når han kommer ud, er, at han skal have noget mere psykologhjælp og prøve at forstå, hvordan han føler fremfor at prøve at undgå det. Det er meget svært. Han vil prøve at leve et normalt liv.

Følgende fremgår af torturundersøgelseserklæring af 3. december 2024 fra Retsmedicinsk Institut bl.a.:

"...

Konklusion

Ved undersøgelsen den 22-10-2024 kl. 10.00 af Tiltalte, CPR nr. (Født 1985) fandtes en efter det oplyste 39-årig mand med alderssvarende udseen-de. Legemsbygningen var normal og ernæringstilstanden middel. Undersøgte var angstpræget og grådlabil. Han medvirkede villigt til undersøgelsen og svarede del-vist på de stillede spørgsmål. Undersøgte var pænt påklædt og fremstod med god hygiejne. Intellectet skønnedes normalt og undersøgte fremstod ikke påvirket af al-kohol, medicin eller euforiserende stoffer.

Af mulige tegn på vold påvistes ar i ansigtet (1, 2) og nakken (4), på højre hånd (7 - 9), venstre håndryg (13), ryggen (16), lænden (17), højre knæ (18), begge under-ben (21, 25, 26) begge ankler (22, 27) højre fod (23) og højre 1. tå (24). Alle ar var fuldt ophelede og meget vel følger efter let til moderat stump vold, muligt ved fald med slag, slag med genstande eller ved brug af håndjern og ankelkæder, som oplyst af undersøgte.

Det skal tilføjes, at stump vold uden brud af hudoverfladen vanligvis ikke efterlader ar.

Af mulige, yderlige tegn på vold påvistes ar på venstre side af underkæben (3), tommelfinger- og håndfladesiden af højre underarm (6), venstre over- og underarm (11,12), venstre lår (19) og venstre lyske (20). Disse ar var fuldt ophelede og meget vel følger efter skarp vold.

Karakteristika af arrene 3, 19 og 20 kan være forenelige med at være opstået ved knivstik, som af undersøgte oplyst.

Karakteristika af arrene 6, 11 og 12 kan være forenelige med at være selvpåførte, som af undersøgte oplyst.

Arrene på venstre håndled (del af 12) og venstre lår (19) sås med mulig følger efter behandling med sammensyning.

Af mulige tegn på følge efter varmpåvirkning påvistes ar på højre overarm (5), venstre overarm (10) og venstre hånd (14, 15). Disse ar var fuldt ophelede og mulige følger efter varmpåvirkning ved brænding med cigaretter og med en opvarmet gaffel, som af undersøgte oplyst.

Der påvistes ingen tegn på frisk vold

Af tegn på kropslig sygdom fandtes hævelse af tandkødet i højre side af undermun-den, nedsat bevægelighed og kraft af venstre arm, højre ben og højre 1. tå samt ...

I forbindelse med undersøgelsen blev undersøgte henvist til psykiatrisk undersøgelse på Kompetencecenter for Transkulturel Psykiatri, Psykiatrisk Center Ballerup.

Vi anbefaler at undersøgte bliver undersøgt af mave-tarmlæge grundet undersøgtes tarmproblemer og eventuelt en neurolog eller gigtlæge vedrørende nedsat kraft i venstre arm og højre ben.

Psykiatrisk Undersøgelse:

Af erklæringen fra Kompetencecenter for Transkulturel Psykiatri, Psykiatrisk Cen-ter Ballerup dateret den 28-11-2024, fremgår det, at undersøgte ved undersøgelsen udviste tegn på depression af moderat grad med samtlige typiske depressive kerne-og ledsagesymptomer og posttraumatisk belastningsreaktion (PTSD) med såvel på-trængende erindringer om traumerne, undgåelsesadfærd og vedvarende symptomer på psykisk overfølsomhed og alarmberedskab. Undersøgtes samlede psykiske til-stand er fuldt foreneligt med følger efter det i sagen beskrevne traumatiske hæn-delsesforløb.

På baggrund af de foretagne undersøgelser kan det konkluderes, at der er påvist mulige fysiske samt psykiske følger, der meget vel kan være fremkommet ved at undersøgte har været udsat for torturlignende forhold, som det er oplyst i sagen.
..."

Tiltalte er tidligere straffet

ved Østre Landsrets ankedom af 29. april 2011 med 1 års ubetinget fængsel for overtrædelse af straffelovens § 290, stk. 1, jfr. § 21 og § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, nr. 2 og nr. 3. Prøveløsladt den 16. september 2011 med en prøvetid på to år til den 16. september 2013 og med en reststraf på 124 dage.

Tiltalte har været varetægtsfængslet in absentia fra den 27. november 2012.

Tiltalte har som følge af dom af 27. april 2017 fra Somaliland været fængslet i Somaliland for drabet på Forurettede i perioden fra og med den 18. juni 2014 til og med den 30. marts 2020, dvs. i alt 2113 dage.

Tiltalte har været varetægtsfængslet i Etiopien i perioden fra og med den 16. juli 2024 til og med den 27. august 2024 med henblik på udlevering til Dan-mark til strafforfølgning, dvs. i alt 43 dage.

Tiltalte har fra den 28. august 2024 været frihedsberøvet i Danmark, hvor han den 29. august 2024 blev varetægtsfængslet.

Retdens begrundelse og afgørelse

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

"KENDELSE

Alle dommere og nævninger udtaler:

Om "ne bis in idem"

Tiltalte er den 27. april 2017 i Somaliland dømt for at have dræbt Forurettede på det tidspunkt og sted, der er angivet i anklageskriftet. Retten lægger til grund, at Danmark ikke er bundet af en international forpligtelse om anerkendelse af straffedommes retskraft, der udelukker, at tiltalte retsforfølges her i landet for samme handling. Det lægges efter det under sagen oplyste endvidere til grund, at den danske anklagemyndighed ikke har anmodet om, at tiltalte blev retsforfulgt i Somaliland. Herefter, og allerede fordi den handling, der er rejst tiltale for, er foretaget i den danske stat, finder retten, at den i Somaliland afsagte dom ikke udelukker, at tiltalte retsforfølges her i landet for samme handling, jf. straffelovens § 10 a, stk. 1, stk. 3, nr. 1, litra a, og stk. 4, hvilket ligeledes er i overensstemmelse med parternes påstande.

Om skyld

Tiltalte har erkendt, at han på det tidspunkt og sted, der er angivet i anklageskriftet, tildelte afdøde Forurettede knivstik på diskotek Bakken, hvilket havde døden til følge, og at han derved begik vold af så grov beskaffenhed, at der foreligger særdeles skærpende omstændigheder, jf. straffelovens § 246, jf. § 245.

Efter bevisførelsen, herunder obduktionserklæringen af 19. november 2012, lægger retten til grund, at tiltalte stak Forurettede tre gange med kniv henholdsvis (A) i hjertet, (B) på venstre side af lænden og (C) på udsiden af venstre underarm. Det fremgår af obduktionserklæringen, at knivstikket i hjertet gik gennem brystbenets spids, hjerteposen og netop gennem højre hjertekammers forvæg for at ende i højre hjertekammer, og at stikretningen på dette stik var ”bagud, let opad” .

Vicestatsobducent Vidne 8 har forklaret bl.a., at knivstikket i hjertet har delt spidsen af Forurettedes brystben, at stikket er gået i alt i hvert fald 5 cm ind i Forurettedes krop, og at stikket – på en fiktiv skala opdelt i let, moderat og svær kraft – må antages at være påført med let til moderat kraft.

På baggrund af vicestatsobducent Vidne 8's forklaring og efter obduktionserklæringens konklusion om dødsårsagen lægges det til grund, at Forurettede afgik ved døden som følge af knivstikket i hjertet.

Det lægges efter bevisførelsen til grund, at tiltalte stak Forurettede med den foldekniv, der blev fundet i rengjort stand skjult i noget avispapir under ransagningen den 23. november 2012 af Vidne 1's lejlighed på Adresse, hvor tiltalte deltog i en forfest om aftenen den 16. november 2012.

Tiltalte har under grundlovsforhøret den 29. august 2024 forklaret bl.a., at selvom han var påvirket af alkohol den pågældende aften, var han, i det øjeblik han stak med kniven, klar over, at der var en sandsynlighed for, at knivs-

tikket kunne medføre døden. Tiltalte har endvidere for retten den 12. december 2024, da sagen søgtes fremmet som tilståelsessag, forklaret bl.a., at han den pågældende aften var stødt ind i Forurettede, da tiltalte kom fra toilettet på diskotek Bakken, at de herefter havde skubbet til hinanden og var kommet op at slås, at tiltalte var meget beruset og ikke kunne huske hele episoden, og at tiltalte trak en kniv og stak Forurettede.

Tiltalte har under hovedforhandlingen forklaret bl.a., at han husker, at han og Forurettede den pågældende aften på diskotek Bakken var oppe at slås, og at tumulten begyndte, da tiltalte kom ud fra toilettet. Han har endvidere forklaret, at han – på grund af medicinering som følge af hændelser, han har været igennem – ikke kan huske, at han trak en kniv, eller at han stak Forurettede med en kniv. Han har under hovedforhandlingen desuden forklaret, at han heller ikke huskede noget med en kniv, da han rejste ud af Danmark den 20. november 2012. Han kunne ved udrejsen godt huske, at han og Forurettede havde været oppe at slås, hvilket dog ikke var årsagen til, at han rejste til Somaliland. Endelig har han under hovedforhandlingen forklaret, at han under grundlovsforhøret huskede episoden bedre end under denne hovedforhandling, og at det, han forklarede under grundlovsforhøret, selvfølgelig er sandheden, når det er sagt i retten, idet det imidlertid ikke er sandheden, at han, i det øjeblik han stak med kniven, var klar over, at der var en sandsynlighed for, at knivstikket kunne medføre døden.

Vidne 11 har i grundlovsforhør den 24. november 2012 forklaret, at han den pågældende aften var i byen med bl.a. tiltalte, og at der til forfesten hos Vidne 1 på Adresse blev trukket en kniv op, som må have været tiltaltes. Vidne 11 forklarede under grundlovsforhøret endvidere, at der på diskotek Bakken den pågældende aften på et tidspunkt var nogen, der kom op at skændes, og at han i den forbindelse så afdøde rå-be, ligesom der var et slagsmål, som han stod tæt på, og som afdøde var med i.

Vidne 3 har forklaret, at han var med til samme forfest som tiltalte den pågældende aften, og at han også var med bl.a. tiltalte i byen efterfølgende. Han har endvidere forklaret, at der til forfesten lå en kniv på et sofabord, og at kniven af en person i lejligheden blev præsenteret som værende tiltaltes kniv.

Vidnerne Vidne 4, Vidne 6 og Vidne 7 har alle forklaret, at Forurettede umiddelbart efter episoden som noget af det sidste sagde, at han var blevet stukket af ”ham somalieren” eller lignende.

Retten finder, at det er usammenhængende og utroværdigt, når tiltalte under hovedforhandlingen har forklaret, at han på den ene side ikke kan huske, at han stak Forurettede med kniv, mens han på den anden side ved, at det ikke er sandt, når det af retsbogen fra grundlovsforhøret den 29. au-

gust 2024 fremgår, at han har forklaret, at han var klar over, at der var en sandsynlighed for, at knivstikket kunne medføre døden. Retten tilsidesætter derfor den del af tiltaltes forklaring.

Efter bevisførelsen lægges det til grund, at der, da tiltalte den pågældende af-ten kom ud fra toilettet på diskotek Bakken, var en kontakt mellem tiltalte og Forurettede, og at tiltalte i den forbindelse uden grund i øvrigt tildelte Forurettede de tre omtalte knivstik med den foldekniv, han havde medbragt fra forfæsten, herunder det dræbende knivstik i hjertet, der efter bevisførelsen blev påført med en ikke ubetydelig kraft, og et knivs-tik bagfra i venstre side af lænderyggen.

Efter antallet af knivstik og deres placering, herunder knivstikket i hjertet, der skar brystbenet over, oplysningerne om dybden af stikket i hjertet og den kraft, der blev anvendt til knivstikket i hjertet, finder retten det bevist, at tiltalte må have anset det for overvejende sandsynligt, at knivstikket i hjertet ville medføre døden.

Tiltalte findes herefter skyldig i overtrædelse af straffelovens § 237.

Thi bestemmes:

Tiltalte er skyldig i den rejste tiltale."

Straffastsættelse

Der er afgivet 12 stemmer for at fastsætte straffen som en fællesstraf til fængsel i 12 år og at afkorte denne straf med 2156 dage.

Generelt om afkortning af straffen

I medfør af straffelovens § 10 b skal straffen på fængsel i 12 år af retten ned-sættes i det omfang, tiltalte i Somaliland har afsonet straf for drabet på Forurettede efter den omtalte dom af 27. april 2017. Bestemmelsen skal sikre, " at der ikke fastsættes »dobbelt straf« i de tilfælde, hvor dobbelt retsforfølgning undtagelsesvis er mulig", jf. afsnit 2.4.3. i de almindelige be-mærkninger til lovforslaget, der førte til bestemmelsen, som den ser ud i dag, jf. lovforslag nr. 16 af 28. november 2007 om ændring af straffeloven og for-skellige andre love, hvoraf det i øvrigt af afsnit 3.7.9. i de almindelige be-mærkninger om formålet med § 10 b fremgår bl.a.:

"...

Adgangen efter straffelovens § 10 a til at foretage retsforfølgning ved en dansk domstol bør som hidtil alene benyttes til at idømme en »residual-straf«, så den på-gældende samlet set idømmes den straf, der efter danske udmålingsprincipper måt-te anses for passende under hensyn til den enkelte sags konkrete omstændigheder.

..."

Retten skal endvidere bestemme, i hvilket omfang der skal ske yderligere af-kortning af straffen som følge af tiltaltes varetægtsfængsling i Etiopien, jf.

straffelovens § 86, stk. 5.

Den konkrete strafudmåling

Drab straffes efter praksis som udgangspunkt med fængsel i 12 år.

Retten finder efter bevisførelsen, at drabet på Forurettede frem-står umotiveret og som udtryk for en særlig hensynsløshed fra tiltaltes side.

Tiltalte blev ved Østre Landsrets ankedom af 29. april 2011 idømt ubetinget fængsel i 1 år bl.a. for under særligt skærpende omstændigheder på et værts-hus på Nørrebro, København, at have besiddet en skarpladt pistol. Han blev prøveløsladt fra denne fængselsstraf den 16. september 2011 med en prøvetid på to år til den 16. september 2013 og med en reststraf på 124 dage.

Retten finder, at denne reststraf skal udløses, og at der således skal fastsættes en fællesstraf omfattende reststraffen på de 124 dage, jf. straffelovens § 40, stk. 1, jf. § 61, stk. 2.

Efter bevisførelsen, herunder vidneforklaringen fra Vidne 5 og Retsmedicinsk Instituts torturundersøgelseserklæring af 3. december 2024, finder retten, at det ikke kan udelukkes, at tiltalte har været udsat for nedværdigende behandling under afsoningen i Somaliland. Det fremgår af straffelovens § 80, stk. 2, at der ved straffens fastsættelse, herunder ved vur-deringen af oplysninger om gerningsmanden, skal tages hensyn til bl.a. tiltal-tes forhold ”efter” gerningen.

På baggrund af det ovenfor anførte og efter en samlet vurdering af sagens oplysninger i øvrigt findes straffen som nævnt passende fastsat som en fællesstraf til fængsel i 12 år.

Efter bevisførelsen og parternes enighed herom lægges det til grund, at tiltal-te som følge af dommen af 27. april 2017 fra Somaliland har været fængslet i Somaliland for drabet på Forurettede i perioden fra og med den 18. juni 2014 til og med den 30. marts 2020, dvs. i alt 2113 dage.

Efter bevisførelsen og parternes enighed herom lægges det endvidere til grund, at tiltalte har været varetægtsfængslet i Etiopien i perioden fra og med den 16. juli 2024 til og med den 27. august 2024 med henblik på udlevering til Danmark til strafforfølgning, dvs. i alt 43 dage.

Retten finder på den baggrund, at fængselsstraffen skal afkortes med 2113 dage, jf. straffelovens § 10 b, og med 43 dage, jf. straffelovens § 86, stk. 5, dvs. i alt med 2156 dage.

Konklusion om straffastsættelsen

Tiltalte straffes med en fællesstraf på fængsel i 12 år, hvilken straf afkortes med 2156 dage, jf. straffelovens § 237, jf. § 10 b, § 40, stk. 1, jf. § 61, stk. 2,

og § 86, stk. 5.

Med henvisning til straffelovens § 86, stk. 1, 4. pkt., bemærker retten, at tiltalte i øvrigt har været frihedsberøvet i Danmark siden den 28. august 2024.

Konfiskation

Påstanden om konfiskation, som ikke er bestridt, tages i medfør af den påberåbte bestemmelse til følge som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

Tiltalte straffes med en fællesstraf på fængsel i 12 år, hvilken straf afkortes med 2156 dage.

Hos tiltalte konfiskeres en foldekniv (koster 609).

Tiltalte skal betale sagens omkostninger, herunder 72.850 kr. + moms i salær til den beskikkede forsvarer, advokat Michael Juul Eriksen.

Et tidligere udlagt salær på 35.700 kr. + moms til den beskikkede forsvarer, advokat Michael Juul Eriksen, udredes endeligt af tiltalte.

Et tidligere udlagt salær på 2.610 kr. + moms til den beskikkede forsvarer, advokat Michael Juul Eriksen, udredes endeligt af tiltalte.

Et tidligere udlagt salær på 33.499 kr. + moms til den tidligere beskikkede Forsvarer 1, udredes endeligt af tiltalte.

Et tidligere udlagt salær på 8.775 kr. + moms til den tidligere beskikkede Forsvarer 2, udredes endeligt af tiltalte.

Et tidligere udlagt salær på 1.915 kr. + moms til den tidligere beskikkede Forsvarer 2, udredes endeligt af tiltalte.

Et tidligere udlagt salær på 94.164 kr. + moms til den tidligere beskikkede Forsvarer 2, udredes endeligt af tiltalte.

Et tidligere udlagt salær på 6.612,50 kr. + moms til den tidligere beskikkede Forsvarer 2, udredes endeligt af tiltalte.

Dommer 1

Dommer 2 Dommer 3

